

ADVENT SZEMLE

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATÉBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETÉLÉ VÁRÓKNAK 2026. JANUÁR

Beépülés a missziómunkába

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

TARTALOM

2026. JANUÁR

1 VEZÉRCIKK

Teodor Hutanu

Mihamarabb!

3 ESEMÉNY

Mihai Măur

**A Bánáti Egyházterület története.
Centenárium megemlékezés (I)**

9 MISSZIÓ

*Az Adventist Review és
a Romániai Unió*

**Beépülés a missziómunkába.
Adventista képviselők bátorítása az Isten
és műve iránti lelkesedés megújítására**

11 TÁRSADALMI KÉRDÉSEK

Ana-Maria Sandu

Ahol van remény, ott nincs erőszak!

13 A ROMÁNIAI EGYHÁZ ÉLETÉBŐL

Florentina Neacșu-Adamescu

**Terjeszkedik a Reménység Hangja Rádió
Erdélyben: Az Országos Audiovizuális Tanács
három új frekvenciát hagyott jóvá a Reménység
Hangja számára**

14 CSALÁD

dr. Szallós-Farkas Zoltán

**Etikai kérdések a házasságban:
A szülői nevelési stílusok és gyakorlatok
alkalmazásának következményei**

18 TEOLÓGIA

Albert-Beniamin Cucu

**Milyen kereskedők vagyunk,
és milyen gyöngyöt keresünk?
Választás Jeruzsálem és Babilon között**

24 IFJÚSÁG

Dorin Cristea

Adventista 2.0

29 TÁRSADALOM

Romániai ADRA

**„Ablakok a jövőbe”
ADRA projekt egy erős és kiegyensúlyozott
nemzedék nevelése érdekében**

32 LELKISÉG

Ion Buciuman

**Sürgős válaszra váró kérdések
3. Örök hűség**

36 ADVENTISTA OKTATÁS

Stanley Osemudiamen

Együtt növekedve Krisztusban

38 EGÉSZSÉG

dr. Ionel Bratu

**A D-vitamin
Vissza a valósághoz!**

41 GYERMEKEK OLDALA

Isabella Ţăranu

Az Úr Igéjéből

2026. JANUÁR. A Romániai Hetednapi Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja.

Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Loránd; A magyar kiadás koordinátora Szász Ernő; Tanácsadók Aurel Neațu, Georgel Pîrlitu, Ioan Feier, Claudiu Gășman, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Sbirnea, Ștefan Tomoiagă, Vlad Bogdan; Különleges munkatársak Valentin Filimon, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Daniel Brînzan, Marius Andrei; Fordító Bartha Sándor; Szerkesztő Zakariás Loránd; Tördelés Szócs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400 107; Tel. 0756-059330; E-mail adventszemle@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Editura Viață și Sănătate, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/323 0020

Vezércikk

MIHAMARABB!

Hány meg hány vágyat sorolhatnánk fel e cím után? A pártmoszi látnok a következő szavakkal kezdi írását: „Jézus Krisztus ki-jelentése” arról, „amiknek meg kell lenni-ük hamar” (Jel 1:1), végül pedig a „mihama-rabb” felszólítással zárja könyvét: „Bizony hamar eljövök. Ámen. Bizony jövel Uram Jézus!” (Jel 22:20).

Ki ne szeretné, hogy minél előbb elmúl-janak életében a nehézségek és elapadja-nak a könnyek? Az összes vértanú ezt vár-ja: „Uram, te szent és igaz, meddig nem ítélsz még?” (Jel 6:10). Végeredményben ki az, aki késlekedik? Hát nem mi énekeljük az 516-os számú énekünkben: „Testvér, itt az ál-dott óra, mikor Jézus jönni kész! Kész vagy-e a dicső napra? Biztos-e, hogy hazatérsz?”

Vajon a hármás angyali üzenet angyala-ira is érvényes a „mihamarabb” felszólítás? Felfigyeltetek-e Ellen G. White megjegyzésé-re az „Ő angyalaival” kapcsolatos írásában: „... mintha nem repülnének elég gyorsan ahhoz, hogy teljesítsék szeretetteljes szívé-nek vágyát...”? Már is elképzeljük, ahogyan Isten kitartóan sürgeti angyalait: „Mihama-rabb!”

Akár angyaloknak látjuk magunkat, akár nem, akár Isten többi gyermekét látjuk angyaloknak, akár nem, a „mihamarabb!” el-sősorban ránk vonatkozik. Íme a teljes idé-zet Isten „angyalairól”: „A szövetség angya-la felhatalmazza szolgálait, hogy az igazságot eljuttassák a világ minden tájára. Isten el-küldte angyalait a kegyelem üzenetével, de mintha nem repülnének elég gyorsan ah-hoz, hogy teljesítsék szeretetteljes szívének vágyát, ezért minden egyháztagjára rábíz-

ta a felelősséget, hogy hirdesse az üzenetet” (*Review and Herald*, 1903. január 7.).

Jelenünk és a történelmi végidő jelei arra készítetnek, hogy tényként fogadjuk el: Jézus eljövetele közelebb van, mint valaha. Csakhogy az eseményeket és a körülménye-ket tévesen is lehet értelmezni, ami káros ránk nézve. Nem szabad szem elől tévesz-tenünk, hogy a megtévesztés és a hamisít-ás mestere aktívabb, mint bármikor volt (Jel 12:12). Sátán mindig is arra törekedett, hogy elhomályosítsa az emberi értelmet és meghamisítsa Isten igazságát. Örögi ügy-ködése igencsak magas szintekre hágott napjainkban. A félretájékoztató és a mani-puláció globális szinten terjed. A jó hír az, hogy ellenállhatunk zuhatagának, és győz-hetünk: „És ők legyőzték azt a Bárány vére-ért” (Jel 12:11). Örök dicsőség az isteni Bá-ránynak!

Mivel minden adventista arra vágyik, hogy az Úr mihamarabb eljöjjön, kaptunk egy tanácsot, ami több egyszerű javaslat-nál: „Új év áll előttünk, és terveket kell ké-szítünk, hogy komoly és kitartó erőfe-sztítések révén szolgálhassuk az Urat” (*Re-view and Herald*, 1903. január 20.). „Az új év kezdetén teljes komolysággal határozd el, hogy előre és felfele haladsz az utadon! Tégy meg mindent annak érdekében, hogy megújult életed magasztosabb és lelke-sebb legyen, mint a régi életed volt” (35. le-vél, 1887).

„Ámen! Bizony jövel Uram Jézus!” Miha-marabb! 🌿

TEODOR HUŤANU, nyugdíjas lelkipásztor

A BÁNÁTI EGYHÁZTERÜLET *története* CENTENÁRIUMI MEGEMLEKEZÉS (I)

Hitünk gyökerei mélyre hatolnak: egészen Édenig nyúlnak vissza, és egy csodálatos Teremtőről beszélnek, akinek az alkotásai vagyunk, továbbá az Istennel való találkozásunk szent idejéről, a szombatról, és a kígyót legyőző Megváltónk – az asszony Magva – visszajövetelének boldog reménységéről. Hitünk gyökerei megtalálhatók a Sínainál is, ahol szüntelen emlékeztetnek bennünket a szövetségre, az engedelmesség védelmező törvényére, a boldogság biztosítékára. Hitünk gyökerei mélyre hatolnak, megtalálhatók mindenütt az Igében, a Szentírásban, és az Isten-ismeretet és az öröklét eredetét kutatják (Jn 17:3). Hitünk a Golgotában és az üres sírban gyökerezik, a fenséges Áldozatban és a magasztos Feltámadásban, az emberek iránt megnyilatkozó isteni szeretet biztosítóiban, az Ő igazságában és szentségében. Jézus Krisztusban gyökerezünk, tanítványságra szólító elhívásában és küldetésében, mely szerint a világ világosságának és a föld sójának kell lennünk, akik hirdetik minden nemzetnek, népnek és nyelvnek Megváltónk dicsőséges visszajövetelét, boldog keresztény reménységünket és az ünnepélyes készülődést a megváltás történelmének e végső, dicsőséges eseményére.

A Teremtés könyvétől egészen a Jelenésekig majdnem húsz évszázadon át ez a

tiszta hit és élő reménység lelkesítette az Istent és az üdvösséget őszintén kereső, feddhetetlenségben és szentségben élő emberek szívét és elméjét. A sötétség sosem győzte le a világosságot. Valahányszor úgy tűnt, hogy a fény kialszik, a láthatáron feltűnt a hit új hulláma és a reménység. Mi, hetednap adventisták, akik az Igében és az Urunk dicsőséges visszajövetelét megjövendülő próféciákban hiszünk, a XVIII. század végén és a XIX. század elején minden földrészen, de különösen Amerikán végigsöprő vallási újjáébredési hullámból váltunk ki. Megértettük, hogy az advent előtti ítélet ünnepélyes idejében élünk, a megváltás történelmének végső pillanataiban, amelyre készülünk kell mindazokkal együtt, akik „vágva várják az Ő megjelenését.”

Az első hetednap adventisták a Bánátban

A múlt fejezeteit lapozgatva megállapíthatjuk, hogy nem könnyű kideríteni, ki volt az, aki először hozta el a Bánátba és a Körösök vidékére az advent üzenetet. Ezek a tartományok akkoriban az Osztrák–Magyar Monarchiához tartoztak, az itt lakó népeket pedig több etnikum alkotta: románok, magyarok, németek, zsidók, szerbek és szlovákok. A kevés fennmaradt dokumentumból azonban tudomást szerzünk Wilhelm

Teutesch könyvevangelistáról, aki helyről helyre járva árulta a vallásos irodalmat.

Ő lett később Arad első adventista prédikátora. Röviddel ezután L. R. Conradi adventista lelkipásztor, a kor legjelentősebb európai misszionáriusa jött Erdélybe megkeresni a székelyszombatosokat, és így jutott el 1897-ben Aradra is. Bibliaórákat tartott a városban élő nazarénusoknak, és szolgálatának hatására az emberek komolyabban kezdték tanulmányozni az Igét, elfogadván a benne rejlő örök igazságokat. Egy évvel később, 1898 augusztusában az Egyesült Államokból megérkezett John Huenergardt fiatal lelkipásztor, akinek szíve – a híres skót felfedező, David Livingstone-hoz hasonlóan – összenőtt az itt lakó emberek szívével. A csupán 22 éves német misszionárius Oroszországban született, és a szüleivel együtt emigrált Amerikába. Munkássága jelentős hatással volt az adventizmus tájainkon kibontakozó kezdeire. A Balázsfalván megjelenő *Unirea* egyházi-politikai napilap az 1898. december 3-i számában a következőket írta róla: „A kiváló bölcsességgel és ékesszólással Erdély-szerte híveket toborzó utazó prédikátor neve: J. T. Huenergardt. A csupán 30 éves fiatalembernek herkulési a termete és megnyerő az ábrázata.”

Ő volt elődeink első lelkipásztora. Habár a rábízott „Pannónia misszióterület” Budapesttől Brassóig, és Kolozsvártól Belgrádig húzódott, mindig tudott időt szakítani azon lelkek számára, akik meg akarták ismerni a Szentírást, és annak fényében kívántak élni. Húszéves missziómunkája során több tízezer emberhez juttatta el a reménység üzenetét, közülük több százat megkeresztelt, bibliamunkásokat és helyi lelkipásztorokat

John F. Huenergardt

Peter H. Hermann

Adventista imaház az Arad megyei Székudvaron

Adventista imaház az Arad megyei Mácsán

Adventista imaház az Arad megyei Somoskeszín

készített fel, több tíz gyülekezetet alapított, hozzájárult számos imaház építéséhez. Míg érkezésekor, 1898-ban az egész Pannónia misszióterületen csupán 25 adventista élt, 1918-as távozásakor már több ezer adventhívő imádkozott érte és állt készen arra, hogy továbbvigye az ünnepélyes küldetést.

A hetednapos adventisták „első nemzedéke”

A hetednapos adventisták első nemzedéke már rég befejezte földi életét. Ezen évforduló alkalmával megérdemlik, hogy megemlítsük őket, hiszen neveik ott találhatók az idő megsárgult lapjain, ahol még őrzik a régi tagsági lajtmokokat vagy a helyi hivatalos okmányokat. Alexa Pascu, Gyöngyösi Pavel (János) és felesége Aradon keresztelkedtek meg 1899. június 21-én. Összesen 14 személy keresztelkedett meg akkor, és meglehet, hogy ők voltak az első adventisták a Bánátban. A következő években mások is követték a példájukat Aradon, többek között Borsi János, aki a saját házát ajánlotta fel imateremnek. John Huenergardt, az első lelkipásztor szervezte meg az adventisták csoportját, amiből később kialakult a gyülekezet. A XX. század első éveiben a közösség 20 tagot számlált. Meglehet, hogy 1900 körül ez volt az első gyülekezet a környéken. Ugyancsak Aradon keresztelkedett meg az első román adventista lelkipásztor is, Huenergardt egyik tanítványa, Todor Pătru, aki később visszatért Temesvár környékére, majd a Temesvár és Belgrád közt húzóódó területen végzett lelkipásztori és evangelizációs szolgálatot.

Aradtól 48 kilométernyire északi irányban fekszik Székudvar, az egyik legrégebbi Arad megyei település, ahol az advent üzenetet először 1906 őszén hirdette a helyi származású Unc Gheorghe, aki egyenesen Hamburgból jött haza. A helyi baptista imaházban prédikált, aminek eredményeként Székudvaron előbb egy 14 fős csoport vált ki a baptista közösségből, és még abban az évben megalakult a helyi hetednapos

adventista csoport, amelynek a következő személyek voltak a tagjai: Indricău Petru és családja, Indricău Axente és lánytestvére, Sofia, Nănu Simion, Bărar Ștefan, Onacă Mihai, Otavă Ilie, Șilboc Ioan, Tuleu Simion, Uncruț Nicolae. A következő két évben új lelkek csatlakoztak hozzájuk: Marchiș Ioan, Ivan Petru, Jigău Vasile, Jigău Gheorghe és Jigău Dimitrie a családjaikkal, valamint mások. Székudvaron 1908-ban került sor az első keresztségre, amikor a fiatal Marchiș Sara szövetséget kötött az Úrral, John Huenergardt lelkipásztor pedig még ebben az évben megalapította a helyi adventista gyülekezetet. A közösség hatalmas anyagi erőfeszítés árán 1911-ben avathatta fel az imaházat, mely alkalomból sor került az első adventista esküvői istentiszteletre is, az ifjú Sofia Indricău és a mácsai Vasile Cazan egybekelésére.

Az Aradtól 25 kilométerre északra és Székudvartól 15 kilométerre délre fekvő Mácsára 1906-ban jutott el az advent üzenet a székudvari Indricău Petru révén, aki a felesége szüleinél tett látogatása során a helyi baptista gyülekezetben beszélt néhány alkalommal a sajtóságos adventista kérdésekről: az Üdvözítő második eljövételéről, a szombatról, az egészséges, tiszta étrendről és a hármasság angyali üzenetéről. Elsőként Deac Gligor és felesége, Maria fogadták el az advent üzenetét. Nem sokkal ezután érkeztek meg Mácsára John Huenergardt ifjú tanítványai, Mateescu és J. Siegfried lelkészek. Hármójuk munkája vezetett el az első keresztségekhez Mácsán. Indricău Petru lánytestvére, Sofia befolyására, aki később Mácsára ment férjhez, nemcsak a leendő férje, Vasile Cazan tért meg, hanem annak szülei és testvérei is. A mácsai csoport 1910-ben már 20 lelket számlált, miközben a gyülekezetalapításhoz minimum 22 tagra volt szükség.

Mateescu, Siegfried és Huenergardt lelkipásztorok, valamint Petru, Sofia és a többi újonnan megtért adventista missziómunka iránti szenvedélye nyomán végül

1911. március 31-én megalakulhatott a mácsai gyülekezet 33 taggal. A mácsai heted-napi adventista közösség az idők során jelentős szerepet töltött be az Arad környéki adventizmusban, országos szinten pedig még mindig ez a gyülekezet adta a legtöbb lelkipásztort: összesen 19-et!

Indricău Axente 1907-ben Seprősrre költözött, ebben a helységben is megnyitva ezzel az utat az advent üzenet terjedése előtt. Két évvel később ide költözött Békéscsabáról a Dudás család, aminek köszönhetően – és nyilván John Huenergardt lelkipásztor munkájának jóvoltából – Seprősön is megtarthatták az első keresztséget. 1914-ben újabb családok csatlakoztak az adventisták csoportjához.

A világozság más településeken is felragyogott. Helyszűke miatt nem eleveníthetünk fel minden a köztudatban fennmaradt emléket, a menny azonban gondosan feljegyezte a bizonyágsátevéseket, tudomása van minden lelki rezdülésről és döntésről, amit a bibliai igazság mellett hoztak az Úr hűségese követői. Habár hajdani „úttörőink” már a nemlét csöndjében alszanak, a dicsőség koronái türelmetlenül várják az

A Huenergardt család és Constantin Tolici családja. A fénykép Temesváron, Tolici testvér Madagaszkárra való utazása előtt készült

Pătru Tudor

Ludvig Richard Conradi,
az advent misszió európai vezetője
1897-ben jött először Aradra

A régi adventista imaház az Arad megyei Seprősön

isteni jutalmazás nagy pillanatát. És az a nap nemsokára eljön!

Ez volt tehát a kezdet: buzgó hit, szenvedélyes, áldozatkész lelkület, gyülekezeti tagok és lelkipásztorok együtt a munkában, Jézus és a menny után vágyakozva. Tájainkon lassan, de biztosan terjedt az advent üzenet. A *Curierul Misionar* 1913-ban megjelent egyik száma feljegyezte, hogy a mai Bánáti Konferencia területén már voltak akkoriban adventista csoportok és gyülekezetek: Aradon 17-en, Aradkövön 11-en, Gyorokon 18-an, Varsándon 9-en, Kürtösön 9-en, Mácsán 38-an, Nagyváradon 14-en, Somoskeszin 21-en, Székudvaron 45-en, Szintén 16-an, Petrozsényben 14-en, Temesváron 18-an. Öt évvel később, 1918-ban a következőképpen alakult a taglétszám: Aradon 40-en, Aradkövön 7-en, Gyorokon 25-en, Varsándon 10-en, Kürtösön 7-en, Mácsán 45-en, Mikelakán 5-en, Nagyváradon 11-en, Somoskeszin 14-en, Székudvaron 54-en, Szintén 12-en, Petrozsényben 32-en, Temesváron 17-en, Seprősön 21-en. Ez a terület akkoriban az Osztrák–Magyar Monarchiához

A régi adventista imaház az Arad megyei Szentén

tartozott, a gyülekezetek pedig a Hetednapú Adventista Egyház Duna Uniójához.

A Román Királysághoz tartozó Bánáti és Körös-vidéki Hetednapú Adventista Egyház „második nemzedéke” (1919–1947)

Miután 1918. december 1-jén Erdély egyesült Romániával, a fiatal Adventista Egyház Bánátban és a Körösök vidéken újabb adminisztratív, társadalmi, politikai környezetben találta magát, amelyet vallás- és lelkiismereti szabadság jellemezett. Az első világháború után hatalmasat változott a világ, új lehetőségek tárultak fel, amiket azonban új kihívások is kísérték. A birodalmakat megbomlasztó nacionalista irányzatok hatására megjelentek a nemzetállamok és azok a szélsőséges ideológiák, amelyek szerint a nemzetnek az ország többségi vallásával kell azonosulnia. Románia nyugati fele azonban valóságos nemzetiségi, kulturális és vallási mozaik-

tér volt, az itt élők ezzel a sokféleséggel voltak megszokva, és úgy is voltak nevelve, hogy mindenkinek joga van a saját hitéhez és életviteléhez. Az adventisták – és általában a neoprotestáns (baptista, evangéliumi keresztény) felekezetek – számára bonyolult időszak következett, üldözésekkel, letartóztatásokkal, börtönnel. Különösen a moldovai, munténiai és olténiai tartományok hatóságai számára volt nehezen elfogadható, hogy vallási hovatartozásától függetlenül is lehet valaki lojális honpolgár. A vallásszabadság szempontjából Bánátban és a Körösök vidékén valamivel enyhébb volt a helyzet, mindazonáltal itt is tapasztalható volt az intoleranciára és az üldözésre való tendencia.

Az Adventista Egyház ebben a bonyolult időszakban is növekedett számbelileg. 1920-ban megalakult a Romániai Unió a Moldvai, Munténiai és Erdélyi Egyházterülettel, valamint a Bánát, Körös-vidék és Máramaros misszióterülettel. Habár az úttörő Huenergardt 20 évnyi szolgálat után visszatazott Amerikába, az új misszióterületen fiatal lelkipásztorok, evangélisták és könyvevangélisták egész sora szolgálta a mintegy 300 hívőt, aki a Szentírás iránti szenvedélytől fűtve készen állt arra, hogy Jézus Krisztus dicsőséges visszajövetelének hírvivőjévé váljon. Román, magyar, német, szerb,

A hívők egy csoportja az első misszionárius, Päturu Todor társaságában, Temesváron

ukrán és egyéb nemzetiségű adventisták az-
zal a vágyal hirdették az Igét embertársaik-
nak, hogy majd együtt lakoznak a csodála-
tos mennyben. Gyarapodtak az adventista
csoportok, sorra alakultak az új gyülekeze-
tek. Megemlítek néhányat közülük: Ponor
(1920), Baresd (1925), Déva (1928), Apáti
(1928), Bélárkos (1937). Az adventista csa-
ládok gyermekei nagy számban döntöttek
úgy, hogy szüleik hitét követik. A más tele-
pülésekre költözött adventisták újonnan
választott lakóhelyükön terjesztették az ad-
vent üzenetet. Indricău Axente (székudvari
advent úttörő) családját 1924-ben hatalmas
csapás érte, amikor egyik gyermekük egy
szerencsétlen baleset során életét veszttette.
Ezután Seprősről átköltözött Apátiba, ahol
ő lett az advent üzenet első hirdetője.

Ebben az időszakban az istentiszteleti
szertartások is gazdagabbá, tartalmasab-
bá váltak. Az egyház épülését szolgálták a
felntteknek és gyermekeknek szánt szom-
batiskolai istentiszteletek, prédikációk, ifjú-
sági és gyermek zenei programok, terü-
leti és országos ifjúsági fesztiválok (Mácsa
– 1934, Székudvar – 1937). Megalakultak
az első gyülekezeti kórusok Székudvaron
(1925), Mácsán (1929), Baresden (1934),
Seprőson (1935), Aradon és Apátin (1937).

Gyorsan teltek az évek, és újabb világ-
háború söpört végig a bolygón és az embe-
rek lelkén. A gyülekezetekben az adventis-
ták a békéért és mindazok vigasztalásáért
imádkoztak, akik fájdalommal és halállal
szembesültek. Könnyek közt énekelve vár-
ták annak az időnek az eljöttét, amikor új-
ra hirdethetik az eljövendő Úr utolsó, szere-
tetteljes üzenetét. De mintha nem lett volna
elég a háború okozta temérdek szenvedés,
gyűlölettel telt, nacionalista-legionárius ül-
dőzés zúdult a romániai neoprotestánsok-
ra, amely Ion Antonescu marsall 1942. de-
cember 28-án kiadott gyilkos döntésével
hágott a tetőfokára: törvényen kívül helyez-
te az országban akkor működő három neo-
protestáns egyházat, azonnali hatállyal be-
záratta az imaházait, a szóban forgó egyhá-

zak javait pedig elkobozta. Nagymamám-
nak mindig könnybe lábadt a szeme, vala-
hányszor arról a napról mesélt, amikor a
mácsai imaház ajtaját deszkákkal szegez-
te be egy fegyveres csendőr, majd azonnali tá-
vozásra szólította fel a híveket. Az épületet
ezután két és fél évig raktárként majd játé-
kteremként használták. Nagyon sok könny
hullott az összes bezárt adventista, baptista
és evangéliumi keresztény imaterem előtt...
Hat hónappal később, az 1943. június 28-án
kiadott 431-es törvény megerősítette a ko-
rábbi rendeletet, és a vallásos egyesületek
oktatási, kulturális, iskolai vagy jótékonsá-
gi intézményeit is felszámolta, javait pedig
államosította. Hasonló sorsban volt részük
azoknak a jogi személyeknek is, amelyek tá-
mogatták ezeket az egyesületeket. Baresden
adventistákat tartóztattak le egy magánház-
ban, ahová imádkozni gyűltek össze, mivel
az imaházukat az állam lefoglalta. Ezt kö-
vette a büntetőjogi eljárás, amelynek nyo-
mán három személyt – Belea Nicolaet, Be-
lea Dumitrut és Breteanu Vasilet – börtön-
büntetésre ítélték.

Ezeket a borzalmas törvényeket 1945-
ben eltörölték, a bebörtönzötteket pedig
szabadon engedték, így nagyszüleink felet-
tebb örülhettek annak, hogy visszatérhet-
nek nagy erőfeszítések és áldozatok árán
felépített imaházaikba. A gyülekezetekben
újra felcsendült a dicsőítő ének, az advent
üzenet bejárta a falvakat és a városokat, az
Igét és az üdvösséget kereső új lelkek csat-
lakoztak az egyházhoz. Aztán szépen sor-
ban az adventisták első nemzedéke befejez-
te földi pályáját, és a föld porába jutva várja
a feltámadást és a visszajövetel nagy napját,
a második nemzedék pedig tovább végez-
te az isteni elhívás feladatát, vállalva az ez-
zel járó nemes felelősséget. Így folytatódik
a történet, amikor megszületnek a szüleink,
akik a harmadik nemzedéket alkotják. 🍀

(Folytatjuk)

MIHAI MAUR,
a Szombatskola és Személyes Szolgálatok
Osztály igazgatója, Bánáti Egyházterület

BEÉPÜLÉS A MISSZIÓMUNKÁBA

*Adventista képviselők bátorítása
az Isten és műve iránti lelkesedés
megújítására*

Döntések, ima és ihletés

A Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciája Végrehajtó Bizottságának több száz tagja gyűlt össze 2025. október 8-án Silver Springben (Maryland, Egyesült Államok) az éves tanácskozássra, melynek során megszavazták a különböző osztályok jelentéseit, a missziós kezdeményezéseket és a megüresedett tisztségekre javasolt személyzeti kinevezéseket. Az esemény kiváló keretet biztosított az imádkozásnak, a képzésnek és a lelki ösztönzésnek.

„Amikor azzal a céllal gyűlünk össze, hogy szép, világszéles családjunkat képviseljük, élettel telik meg ez az épület!” – mondta megnyitó beszédében Erton Köhler, a Generál Konferencia elnöke. Méltatta a Ge-

nerál Konferencia volt elnökeinek, Ted N. C. Wilsonnak és Jan Paulsennek a jelenlétét, és elismerően beszélt az egyház fejlődését szolgáló fontos szolgálatukról.

Köhler megemlítette, hogy az éves közgyűlés kettős – adminisztratív és lelki – célt szolgál. „Azért vagyunk itt, hogy megújítsuk Isten, az Ige és a missziómunka iránti fogadalmunkat” – mondta, majd felszólította a résztvevőket, hogy imádkozzanak a Szentlélek kitöltéséért.

Beépülés a missziómunkába

Az idei találkozó témája „Beépülés a missziómunkába”, hangsúlyozta az elnök. „A beépülés egységet feltételez” – fűzte hozzá. „Együtt erősebbek vagyunk, tovább

haladhatunk, és messzebb is juthatunk... Kitarthatjuk a Szentlélek előtt az ajtót, hogy munkálkodhasson bennünk.”

Hangsúlyozta, hogy az egyház legfőbb küldetése felkészíteni a világot Jézus Krisztus visszajövetelére, és ezt az evangélium „hangos szóval” történő hirdetésével, a Szentírásra és a missziómunkára összpontosítva érhetjük el.

A találkozón jelen volt Rick McEdward titkár és Paul H. Douglas kincstárnok is. McEdward a beszédében külön köszöntötte azokat, akik első ízben vesznek részt a Végrehajtó Bizottság munkálatain, majd bölcsességet és tisztánlátást kívánt nekik a döntéshozó folyamatokban.

Isten és a missziómunka iránti szenvedély

A hivatalos megnyitót követően az Andrews Egyetem *Pioneer Memorial* Adventista Gyülekezetének (Michigan, Egyesült Államok) lelkipásztora, Shane Anderson tartott áhítatot „A keresztyén szenvedély” címmel. A keresztyén szenvedély több érzelmi fellángolásnál, mivel az önmagát feláldozó Krisztus szeretetét tükrözi.

„Jézus lejött ebbe a világba, mert szenvedélyesen szeret minket, és kész volt vál-

lani értünk a megpróbáltatást és a halált” – mondta Anderson. „Feltevődik a kérdés: mennyire fűt bennünket a szenvedély, hogy megismertessük az emberekkel Jézus Krisztust?”

Felszólította a jelenlevőket, hogy vegyenek példát Nehémiástól, aki mélységes szenvedélyt tanúsított Isten és műve iránt.

Ima és szenvedély

Anderson két kulcsfontosságú tényezőt emelt ki Nehémiás történetéből: az imát és a szenvedélyt. „Krisztus iránti szenvedélyünk legtisztábban az imában jut kifejezésre” – mondta, az imát pedig az Isten iránti „állandó őszinteségnek, becsületességnek” nevezte. „Az őszinte ima az a hely, ahol újjászületik és megerősödik a szenvedély” – fűzte hozzá. „Ha Jézus iránti szenvedélyed kialudt, imádkozz! Imádkozz buzgón! Isten szenvedélyesen fog válaszolni, és akkor bekövetkezik a változás.”

Bátor kockázatvállalás Istenért

Nehémiás könyvének elemzése során Anderson testvér kijelentette, hogy a szenvedélyes ima tettekre buzdít, „amelyek olyan magasztos terveket hoznak mozgásba, mint amilyen magasztos maga Isten”. Nehémiás kész volt kockázatot vállalni Istenért, és ezt mi is megtehetjük. „Utoljára mikor vállaltál kockázatot Istenért? Ha él bennünk az Isten iránti szenvedély, és bölcsen vállalunk kockázatot az Ő országa érdekében, magasztos dolgok fognak bekövetkezni az életünkben.”

Üzenetét Anderson egy kihívás megfogalmazásával zárta: „Mi lenne, ha mindannyian kijelentenénk: »Mindem tőlem telhetőt megteszek, hogy újra Jézus Krisztus szenvedélyes követője lehessék!«?” Felszólította a jelenlevőket, hogy imádkozzanak őszintén, éljenek Krisztusért, és vállaljanak kockázatot Isten országának előrehaladásáért, mivel ezáltal engedik meg az Úrnak, hogy „betöltsön szenvedélyével, erejével és szeretetével.”

Forrás: az *Adventist Review* és a *Romániai Unió*

AHOL VAN REMÉNY, *ott nincs erőszak!*

Olyan időket élünk, amikor egyre nehezebb szembenézni a valósággal. A napi hírek agresszióról, széteső családokról, bántalmazott gyermekekről, üldözött nőkről, dühtől, félelemtől és tehetetlenségtől uralt emberekről szólnak.

Világunkban az erőszak már nemcsak a klasszikus értelemben vett ütések formájában nyilvánul meg. Álcázza magát: felismerhető a kifejezőmódban, a magatartásban, a manipulációban, a kontrollgyakorlásban, a tiszteletlenségben vagy a közönyben. Az agresszió némely formája talán nem ejt sebet a testen, viszont mély nyomokat hagy a lélekben.

Az igazság az, hogy időnként még a gyülekezetbe is – amely a szeretet és a gondoskodás példaképe kellene, hogy legyen – befurakodnak ezek az árnyak. Néha a valóság is arra kényszerít, hogy teljes komoly-

sággal és bátorsággal kezeljük a napfényre kerülő helyzeteket, mivel ezek mutatják meg igazából, hogy mennyire törekeny az emberi természet, és milyen fájdalmas következményekkel jár a bántalmazás.

Nem a mi tisztünk ítélkezni nevek vagy esetek fölött, viszont fontos megértenünk, hogy egyetlen bántalmazást sem szabad minimalizálnunk, ignorálnunk vagy elkenődőznünk. Az áldozatoknak nem hibáztatásra, gyanúsítgatásra vagy további kételyek támasztására, hanem együttérzésre, tudomásul vételre, elfogadásra és gyógyulásra van szükségük.

Ilyen a mai realitás... Erről a valóságról beszél megdöbbenő időszerűséggel a Biblia, amikor az „utolsó napokra” utalva kijelenti: az emberek „szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek és rágalmozók” (2Tim 3.) lesznek.

Úgy tűnik, az emberiség a szív egyfajta megkövesedése, a fájdalommal szembeni érzéketlenség fokozatos elvesztése felé halad. Csakhogy a Szentírás nem áll meg a „diagnózis felállításánál”, hanem az ellen-szert, a reménységet is felkínálja! A személyes változás, az új kezdet reménységét és azt, hogy Isten képes helyreállítani, amit az ember tönkretett.

A Speranța Médiatröszt ebben a kontextusban kezdeményezte az „Ahol van remény, ott nincs erőszak” elnevezésű kampányt, ami nem csupán egy szépen hangzó szlogen, hanem komoly felhívás a tudatosításra, felelősségvállalásra, gyógyításra és helyreállításra.

Nem csupán elítélni szeretnénk az erőszakot. Nem akarunk újjal mutogatni az emberekre. A gondolkodásmódot szeretnénk megváltoztatni. Beszélni akarunk a láthatatlan sebekről. Azt szeretnénk, hogy fény áradjon, de nemcsak az áldozatokra, hanem az erőszakot elkövetőkre is és mindazokra, akik hallgatással vagy közönnyel engedik tovább folytatódni az abúzust. Tudjuk, hogy az erőszak nemcsak az elkövetők által él tovább, hanem a hallgatás, a közöny, az öröklött szokások, az érzelmi nevelés és a megfelelő példaképek hiánya miatt is. Ezért tehát a kampány keretében nem csupán azokat szólítjuk meg, akik már most áldozatok, hanem azokat is, akik áldozatokká válhatnak, továbbá azokat is, akik megállíthatják a gonoszságot, vagy hangot adhatnak mások kimondatlan szenvedésének.

A kampány középpontjában a következő lényeges gondolat áll: az Istennel ápolat kapcsolatnak abban kell megmutatkoznia, hogy

miként bánunk a mellettünk élőkkel. A hit nem egy elvont fogalom, amit csak a gyülekezetben lehet megélni, hanem konkrétan megmutatkozik a beszédünkben, abban, ahogyan meghallgatunk másokat, bocsánatot kérünk és uraljuk a reakcióinkat. Senki sem hibátlan, de mindannyian felelősséggel tartozunk azért, ahogyan szeretünk.

Az „Ahol van remény, ott nincs erőszak” nevű kampány nem szándékszik bárkit is megbélyegezni! Célja a gyógyítás, az olyan dolgok szavá tétele, amikről az emberek nem szívesen beszélnek. Bátorítani szeretnénk az áldozatokat és mindazokat, akik saját haragjuk miatt szenvednek, mert képtelenek azt kordában tartani. Bátorítani kívánjuk azokat is, akik észreveszik a bántalmazást, és talán először az életükben képesek kimondani: „Elég volt!”

Mindenek felett azonban a kampányunk egy meghívás, hogy legyünk újra humánusak, építsünk és állítsunk helyre kapcsolatokat. Meghívás a reménységre és az arra vonatkozó hitre, hogy Isten képes megváltoztatni a szíveket, helyre tudja állítani azt, ami látszólag tönkrement. Felhívás a felelősségvállalásra, hogy ne tűrjük meg többé, hogy bármiféle látható vagy láthatatlan bántalmazási forma megszokottá váljon.

Amikor úgy tűnik, hogy a világ egyre hidegebbé válik körülöttünk, mi döntjük el, hogy beleviszünk egy csepp melegséget. Ebben a bántalmazó világban mi döntjük el, hogy bekötözzük a sebeiket. Ha a társadalom, amelyben élünk, hallgat, határozzuk el, hogy beszélni fogunk az abúzusokról! Mert ahol remény van, ott nincs helye az erőszaknak! 🌊

ANA-MARIA SANDU, újságíró, a Speranța Médiatröszt Emberi Erőforrások és Adminisztratív Osztályának igazgatója

A cikk előzőleg a sperantatv.ro honlapján jelent meg.

TERJESZKEDIK

a Reménység Hangja Rádió Erdélyben

Az Országos Audiovizuális Tanács

HÁROM ÚJ FREKVENCIÁT

hagyott jóvá a Reménység Hangja számára

A Reménység Hangja Rádió (RHR) fontos mérföldköhöz érkezett országos hálózatának fejlesztése terén, miután az Országos Audiovizuális Tanács egyhangúan három új sugárzási frekvencia (FM) engedélyezését szavazta meg Marosvásárhely, Szászrégen és Maroshévíz térsége számára. A határozat épp abban az időszakban született, amikor a rádióadónk igyekszik megerősíteni jelenlétét olyan területeken, ahol a hallgatóság érdeklődése a lelki, nevelési és kulturális üzenet iránt növekvő tendenciát mutat. A terjeszkedés Erdély szívében stratégiai lépés, amely által a Speranța Médiatröszt megerősítheti a médiában felépített azonosságát.

Közvetlenül az Audiovizuális Tanács ülése után a Speranța Médiatröszt igazgatója, Costi Gogoneață nyilatkozatban hangsúlyozta ennek a döntésnek a fontosságát a Reménység Hangja Rádió tevékenysége és a régióban élő hallgatók szempontjából:

„A Médiatanács döntése nemcsak műszaki terjeszkedést tesz lehetővé számunkra, hanem lelki felelősségvállalásra is kötelez. Hálásak vagyunk a megelőlegezett bizalomért és a lehetőségért, hogy az új frekvenciák révén tisztelettudó lelkülettel és szakszerűen közvetíthetjük tiszta, kiegyensúlyozott és olyannyira fontos üzenetünket.”

A három új hullámhossznak köszönhetően a Reménység Hangja Rádió tájékoztató és lelki támaszt nyújtó műsoraival jelentős mértékben terjeszkedhet az ország szépső régiójában élő rádióhallgatók felé.

A műsorírók szakemberek és tapasztalt munkatársak által készített, családi, egészségügyi, nevelési és kulturális témájú programokat, valamint lelki vonatkozású elmélkedéseket és vitaműsorokat tartalmaz. Az új lefedettség ily módon hozzájárul a regionális mediakép sokszínűségéhez és egy olyan csatorna jelenlétének megerősítéséhez, amely pozitív értékeket és tiszteleten alapuló párbeszédet hirdet.

Az Országos Audiovizuális Tanács döntése a Speranța Médiatröszt hosszútávú fejlődési irányát igazolja: a RHR folyamatosan a műszaki háttér és a szerkesztőségi munka színvonalának emelésére törekszik. Olyan társadalmi környezetben, ahol szükség van kiegyensúlyozottságra, iránymutatásra és korrekt tájékoztatásra, a RHR célja az, hogy támpont legyen mindazok számára, akik minőségi, valódi keresztény értékeken alapuló rádióműsorokat szeretnének hallgatni.

A marosvásárhelyi, szászrégeni és maroshévízi frekvenciák kiutalásával a Reménység Hangja Rádió határozottabban tehet eleget küldetésének, közelebb kerülhet a különböző közösségekhez egy olyan médiatér biztosítása révén, amelyben a reménység és a bizalom üzenete mindig fontos szerepet kap. A terjeszkedés ugyanakkor elköteleződésünk megújítása is azon hallgatók iránt, akik érdeklődéssel figyelik a fejlődésünket, és megbízható társra lettek bennünk. ▀

FLORENTINA NEACȘU-ADAMESCU,
szerkesztő

Család

ETIKAI KÉRDÉSEK A HÁZASSÁGBAN:

A szülői nevelési stílusok és gyakorlatok alkalmazásának következményei

Célunk ebben a cikkben az Adventszemle előző számában felvázolt különböző szülői nevelési stílusok alkalmazása következményeinek bemutatása.

1. A különböző szülői nevelési stílusok és gyakorlatok alkalmazásának következményei

A kérdés két szempont szerint közelíthető meg. Az első: önmagukban vizsgáljuk meg az egyes szülői nevelési stílusok következményeit; a második: egy-egy adott nevelési stílust egy másik nevelési stílussal összehasonlítva vizsgálunk meg, majd pedig megnézzük, hogy melyek ezek következményei. Az alábbiakban az első szempontot részletesen tárgyaljuk, míg a másoddal csupán érintőlegesen foglalkozunk.

1.1. Az autoritativ szülői nevelési módszer következményei

Számos jól dokumentált példát és eset tanulmányt láttunk, amely a tekintélyelvű szülői nevelés eredményeit és következményeit elemzi. A következtetések nagyon fontosak. Szakértők megállapították, hogy életkortól függetlenül az autoritativ szülői nevelés „segít a gyermekek jobb alkalmazkodóképességének fejlesztésében”¹, azaz jelentősen javul a gyermek családon, egyházon, iskolán és általában a társadalmon belüli szociális alkalmazkodóképessége. Mivel az autoritativ szülői nevelés „a legjobban az egészséges élethez való alkalmazkodást segíti elő”², a következő előnyeit azonosíthatjuk: pozitív tanulási, társadalmi, érzelmi és kognitív fejlődés³, valamint magasabb szintű optimizmus⁴.

A fent leírt következmények mellett azt is megállapíthatjuk, hogy az autoritativ szülők által nevelt gyermekek „általában érzelmileg kiegyensúlyozottabbak, magabiztosabbak, függetlenebbek, társaikkal barátságosabbak, szüleikkel együttműködőbbek, boldogabbak, motiváltabbak, teljesítmény-orientáltabbak és sikeresebbek szociális és tanulmányi téren”⁵. A kutatások általában azt tanúsítják, hogy ezek a típusú szülők „nagyobb valószínűséggel nevelnek önálló, fegyelmezett, kíváncsi és elégedett gyermekeket”⁶.

Az a tény, hogy az autoritativ szülők az indukció módszerét – e szülői stílus szer-

ves elemét – alkalmazzák, „arra ösztönzi a gyermekeket, hogy a szülők cselekedetei mögötti okok megértésére összpontosítsanak”⁷. Az indukciós módszerek sokfélék. Amint azt a sorozat első cikkében is említettük, az egyik ilyen indukciós módszer célja, hogy a szülők elmagyarázzák gyermeküknek a fegyelmezés okát. Más szavakkal, az apa és az anya világosan bemutatja „fegyelmezési intézkedési motivációját”⁸.

A másik fontos indukciós módszer az úgynevezett „mások felé irányított indukció” módszere: a szülők elmagyarázzák a gyermeknek „viselkedése másokra gyakorolt hatását”⁹, így a másokra fókuszált indukció „lehetővé teszi a gyermek számára viselkedése másokra (társaira, testvéreire, tanáira) gyakorolt hatásának és következményeinek megértését”¹⁰. Az autoritativ szülői nevelés általában mély felelősségérzetet és elszámoltathatóságot épít fel a gyermekben, ami két dimenziót határol körül: a felelősség és az elszámoltathatóság dimenzióját Isten és az emberi társadalom előtt.

Az indukciós módszer különleges előnye, hogy maximalizálja azoknak a fegyelmezési módszereknek/stílusoknak a hatását, amelyeket az autoritativ szülők alkalmaznak gyermekeik nevelése során. Mivel az autoritativ szülők megindokolják gyermekeiknek fegyelmezési intézkedéseiket, ez „egyedülálló hatással van rájuk szüleik értékeinek elsajátítását illetően”¹¹. Továbbá, kutatások kimutatták, hogy „azok a gyermekek, akiknek szülei szeretetteljes fegyelmezési módszert alkalmaztak, nagyobb valószínűséggel internalizálták szüleik értékeit”¹², más szavakkal, hajlamosabbak voltak átvenni szüleik

Azok a gyermekek, akiknek szülei szeretetteljes fegyelmezési módszert alkalmaznak, nagyobb valószínűséggel veszik át szüleik erkölcsi, lelki és vallási értékeit.

erkölcsi, lelki és vallási értékeit, „mint azok a gyermekek, akiknek szülei jutalmazásalapú fegyelmezési módszert alkalmaztak”¹³. Ahogy Dudley és Wisbey is megállapította, „a szülők szeretet-orientált stratégiáinak alkalmazása összefüggésbe hozható a gyermekek önkontrolljával és önszabályozó képességeivel”¹⁴.

Az autoritatív szülői nevelés és annak következményei holisztikus szülői nevelési megközelítést alkotnak, melynek hatásai szintén holisztikusak, abban az értelemben, hogy a gyermek életének minden – fizikai, intellektuális, lelki/vallási/etikai, érzelmi és szociális – dimenziójára hatással vannak.

1.2. Az autoriter szülői nevelési módszer alkalmazásának következményei

Az autoriter szülői nevelés egyik fő következménye a konfúzió. Az autoriter szülők gyermekei sok dologgal kapcsolatban zavarodottak, például az erkölcsi/lelki vagy vallási értékeket, a fegyelmet, a határokat és korlátozásokat, valamint a vágyakat és célokat illetően. Azért válnak zavarodottá, mert maguk a szülei „bizonytalanok a szerepükkel kapcsolatban, nem tudják, mikor kell „ragaszkodniuk” és mikor „megadniuk magukat”¹⁵. Más szavakkal, nem értik, mikor kell „igent” és mikor „nemet” mondaniuk¹⁶. Ez a szülői konfúzió oda vezet, hogy „az autoriter szülői módszerek a gyermekek rossz társadalmi alkalmazkodásához vezetnek”¹⁷. „Az autoriter szülők általában elégedetlen, visszahúzó és bizalmatlan gyermekeket nevelnek”¹⁸.

Az autoriter nevelési stílus másik fontos következménye, hogy a szakirodalomban „externalizációs/internalizációs problémáknak” nevezett jelenségeket eredményezi. Az erőszakkal, daccal és ellenőrizet-

Az autoriter nevelési modellek következménye a rossz társadalmi alkalmazkodás.

len viselkedéssel jellemezhető magatartásformákat külsősítési vagy externalizációs problémáknak nevezik, míg a szorongással, elszigeteltséggel és depresszióval jellemezhető viselkedésformákat belsősítő vagy internalizáló problémákként azonosítják¹⁹.

Azokban a családokban, ahol a szülők – különösen az anyák – az autoriter nevelési stílust alkalmazzák, „a domináns viselkedési mintákat a magas szintűnek érzékelt ellenségeskedés, büntetés, korlátozás és beavatkozás jellemzi”²⁰. Ezenkívül azt is megállapították, hogy a szülők – de különösen az anyák – által alkalmazott szigorú fegyelmezés vagy „a gyermekek externalizáló megnyilvánulásai gyakoriságának növekedéséhez”, vagy „a gyermekek internalizáló zavarainak megjelenéséhez” vezet²¹.

Magától értetődő, hogy ha az egyik szülő autoriter nevelési módszert alkalmaz, azt a másik szülőnek nehéz (de nem lehetetlen!) ellensúlyoznia.

1.3. A megengedő és a hanyag szülői nevelési módszer következményei

Az engedékeny szülők nem igényesek, és emellett elnéző módon viszonyulnak gyermekeikhez. A történelekből kimaradó szülők hasonlítanak hozzájuk, azzal a különbséggel, hogy nem fogékonyak gyermekeik szükségleteire, nem tanúsítanak szeretetet és nem szocializálják a gyermekeiket. Az ilyen szülői nevelési stílus egyik fő következménye, „hogy a gyermek rossz társadalmi alkalmazkodási képességet sajátít el”²². A gyenge társadalmi alkalmazkodás mellett mind az engedékeny, mind a nem beavatkozó szülői stílus „hozzájárulhat a fizikailag agresszív viselkedés kialakulásához”²³. Az agresszió az externalizáló viselkedés része, amelyet nem várunk el engedékeny vagy hanyag szülők gyermekeitől. Amint korábban már említettük, az agresszió az autoriter szülői nevelés eredménye. Hogyan lehetséges tehát, hogy az agresszivitás olyan gyermekek esetében is megfigyelhető, akiket engedékeny/hanyag szülők nevelnek?

Egy sor, minden korcsoportot magába foglaló esettanulmány adja meg a választ erre a kérdésre²⁴.

Ezek a tanulmányok kimutatták, hogy „az engedékeny szülők gyermekei nem mindig tudják fejleszteni a negatív érzelmek feletti ellenőrzés képességét, mivel szüleik nem figyelik kellőképpen a viselkedésüket. Ennek eredményeként ezek a gyermekek képtelenek kontroll alatt tartani agresszív impulzusait, és dühös állapotban agresszíven viselkednek.”²⁵

Összegzésként elmondhatjuk, hogy mivel az agresszió és a társadalmi alkalmazkodás egymással összeegyeztethetetlen fogalmak, érthető, hogy az engedékeny és a

történekből kimaradó szülők gyermekei számára miért oly nehéz az önkontroll gyakorlása, a jó tanulmányi előmenetel megvalósítása, miért hiányzik belőlük a motiváció az eredmények elérésére, illetve miért jelentkeznek náluk externalizáló problémák.

Cikkünkben érintettük a különböző szülői nevelési stílusok és módszerek következményeit. A következő részben ezeknek a következményeknek az etikai vonatkozásait fogjuk megvizsgálni, azaz, hogy a különböző szülői nevelési stílusok vagy módszerek alkalmazásának következményei hogyan hatnak a szülők házassági kapcsolatára?

Dr. SZALLÓS-FARKAS ZOLTÁN,
egyetemi docens, Adventus Egyetem, Cernica

1. Griess: „Perceived Parenting Style”, 131. o.
2. Shaw: „Parenting That Reflects the Character of God”, 50. o.
3. Winsler és mások: „Correspondence between Maternal and Paternal Parenting Styles in Early Childhood”, 2. o.
4. Griess: „Perceived Parenting Style”, 130–131. o.
5. Shaw: „Parenting That Reflects the Character of God”, 50. o.
6. Dudley és Wisbey: „The Relationship of Parenting Styles”, 40. o.
7. Spera: „A Review of the Relationship among Parenting Practices, Parenting Styles”, 133. o.
8. *Uo.*
9. *Uo.*

10. *Uo.*
11. *Uo.*, 132. o.
12. *Uo.*
13. *Uo.*
14. *Uo.*, ld. továbbá Dudley és Wisbey: „The Relationship of Parenting Styles”, 40. o.
15. Emma E. de Wit, Adithy, Cheryl Chakranarayan, Joske F. G. Bunders-Aelen és Barbara J. Regeer: „Learning About Parenting Together: A Programme to Support Parents with Inter-generational Concerns in Pune, India”, *Contemporary Family Therapy: An International Journal*, 2018., 40. szám, 69. o.
16. *Uo.*, 75. o.
17. Shaw: „Parenting That Reflects the Character of God”, 50. o.

18. Dudley és Wisbey: „The Relationship of Parenting Styles”, 40. o.
19. Braza és mások: „Negative Maternal and Paternal Parenting Styles”, 1. o.
20. *Uo.*, 7. o.
21. *Uo.*
22. Shaw: „Parenting That Reflects the Character of God”, 50. o.
23. Braza és mások: „Negative Maternal and Paternal Parenting Styles”, 7. o.
24. *Uo.* A szerzők e tanulmányukban a szülői nevelési stílusok következő jeles szakértőit mutatják be: Rubin és mások, 1995; Casas és mások, 2006; Sandstrom, 2007; Vaillancourt és mások, 2007; Stocker és mások, 2002; valamint Hoeve és mások, 2011.
25. Braza és mások: „Negative Maternal and Paternal Parenting Styles”, 7. o.

*Milyen kereskedők vagyunk,
és milyen gyöngyöt keresünk?*

VÁLASZTÁS JERUZSÁLEM ÉS BABILON KÖZÖTT

A címbe li kérdés célja, hogy személyes gondolkodásra és befele fordulásra készítessen. Ez nem csupán egezetikai kérdés, hanem egzisztenciális is: felszólít, hogy elemezzük a kereséseinket és a prioritásainkat.

Választ keresve e cikk központi kérdésére, a bibliai narrációból indulunk ki.

Elsősorban hasznos megfigyelnünk a kulcskifejezések gyakoriságát és szöveggörnyezetét. A görög *margaritas* szó („[igaz]-gyöngy”) kilenc alkalommal tűnik fel nyolc újtestamentumi szövegben (Mt 7:6; 13:45-46; 1Tim 2:9; Jel 17:4; 18:12,16; 21:21), az *emporoi* („kereskedő”) kifejezéssel pedig öt ízben találkozunk (Mt 13:45; Jel 18:3,11, 15,23).¹

Másodsorban javasoljuk az említett igazszakaszok összehasonlító elemzését, a „gyöngy”–„kereskedő” tematikus párosításra összpontosítva, mely azokból a szöveggörnyezetekből tűnik ki, amelyek hasonlóságokra, de kontrasztokra is rávilágítanak. A szövegek két kategóriába sorolhatók azon narratív és jelképes keretek függvényében, amelyben feltűnnek. Az első kategória pozitív kontextust mutat be, melyben az „igazgyöngy”–„kereskedő” párosítás az őszinte kereséssel, a lelki értékrenddel és az Isten országába való befogadással társul (Mt 7:6; 13:45–46; Jel 21:21). A második kategória az „igazgyöngy”–„kereskedő” párost negatív kontextusban mutatja be, és a korrupció, csábítás és végidei ítélet fogalmi körével társítja (Jel 17:4; 18:3, 11–12, 15–16, 23).

A szövegek kettős csoportosítása tehát fontos lelki valóságok egymással szemben álló kifejeződései. Egyfelől az Új Jeruzsá-

lem az üdvösség és a szentség városa, másfelől pedig Babilon a Jelenések könyvében a bukás, a csalóka látszat és az isteni ítélet jelképe.

1. Előzetes megjegyzések

A bibliai korban az igazgyöngyöt a legértékesebb kincsként tartották számon. A távoli tengerekből, Vörös-tengerből vagy Indiai-óceánból származó gyöngy kereskedelmi útvonalakon keresztül vagy hódítások révén került a nyugati világba, és ritka, értékes díszítésekhez használták. Fizikai szépségén túl lelki értelemben a legmagasabb értéket jelképezte, amiért érdemes bármilyen áldozatot meghozni.² A zsidó hagyományban az „igazgyöngy” kifejezés nem csupán ékszerre utalt, hanem mély tanításra, bölcs mondásra is.³ Az Újtestamentumban Isten országának, a belső szépségnek és az üdvösségnek a jelképe. Olyan kincs, ami nem található meg könnyen, de ami megváltoztatja megtalálójának életét. Egyes gnosztikus írások Krisztust „isteni Igazgyöngynek” nevezik.⁴

2. Az „igazgyöngy”–„kereskedő” párosítás pozitív kontextusban

Ebben a részben két olyan bibliaiszöveget fogunk elemezni, amely pozitív kontextusban mutatja be az „igazgyöngy”–„kereskedő” párosítást.

1. Táblázat. Az „igazgyöngy”–„kereskedő” párosítás pozitív kontextusban

Máté 13:45-46

„Ismét hasonlatos a mennyeknek országa a kereskedőhöz, aki *igazgyöngyöket* keres; aki találván egy *drágagyöngyre*, elméne, és mindenét eladván amiye volt, megvevé azt.”

Jelenések 21:21

„A tizenkét kapu pedig tizenkét *gyöngy*; minden egyes kapu egy-egy *gyöngyből* vala; és a város utcája tiszta arany, olyan mint az átlátszó üveg.”

Máté 13:45–46 verseiben Jézus szűk körben, csak a tanítványainak mondja el az

igazgyöngy példázatát. A mennyek országát igazgyöngy után kutató kereskedőhöz

hasonlítja, aki mindenét eladja, hogy egy valamit megvásárolhasson. Cselekedete radikális döntést, teljes lemondást fejez ki a lelki kincs megszerzése érdekében.

Ellen G. White szerint a példázat két egymást kiegészítő módon értelmezhető. Az első magyarázat rámutat arra, hogy az igazgyöngy Jézus Krisztust jelképezi, a kereskedő pedig az őszinte embert, aki az igazságot keresi, és kész mindenről lemondani annak megszerzése érdekében. A második magyarázat szerint az igazgyöngy a bűnben elveszett emberiséget jelképezi, a kereskedő pedig maga Jézus Krisztus, aki lemond a mennyei dicsőségről, emberi testet ölt, meghal majd feltámad, hogy megváltsa és mennyei igazgyönggyé változtathassa az embert (lásd: Róm 3:10–11; 2Kor 5:18–20; Lk 19:10; Jn 6:44).⁵ Ez a kettős jelentés egyfelől azt a semmihez sem fogható értéket hangsúlyozza, amit Krisztus az Őt kereső ember számára képvisel, másfelől pedig a végtelen árat, amit az emberi lélek megmentése érdekében kifizetett.

Jelenések 21:21 versében a gyöngy eszkatológiai jelképértékkal bír: az Új Jeruzsálem minden egyes kapuja egy-egy hatalmas gyöngy. Ez a nem véletlenszerű kép kifejezi, hogy a mennyei városba csak egyedi, a kegyelem és az áldozat által megszerzett lelki kincs által lehet belépni. Míg Máté

13:45–46 verseiben az igazgyöngyöt keresik és megvásárolják, Jelenések 21:21 versében a gyöngy immár kapu, amelyen át Isten jelenlétébe léphetünk.

A két igehely kölcsönösen kiegészíti egymást. Máté 13:45–46 verseiben az igazgyöngy a keresés és az áldozathozatal tárgya, és Krisztust, a legdrágább Kincset jelképezi. Jelenések 21:21 versében pedig a gyöngy a végső jutalommal lép elő, azzá a kapuvá, amelyen át az üdvözültek belépnek a mennybe. Az érvelés logikai szála vezet el arra a következtetésre, hogy a Jelenések 21:21 versében említett gyöngy az Új Jeruzsálem kapuja, az Isten országába való bejutás egyetlen módja, a mennyei Igazgyöngy, Jézus Krisztus. A gyöngykapu mint jelkép kifejezi, hogy az ember egyedi módon üdvözülhet, ugyanakkor szemlélteti azt a fedhetetlenséget és szentséget, amivel beléphetünk Isten jelenlétébe.

3. Az „igazgyöngy”–„kereskedő” párosítás negatív kontextusban

Máté 13:45–46 verseiben az igazgyöngy jelképe az őszinte kereséssel és a lelki értékkel van társítva. Jelenések 17–18. fejezeteiben azonban ez a kép gyökeresen megváltozik: a gyöngyök már nem az üdvösség, hanem a csábítás, a korrupt fényűzés és az álnok látszat kincsei.

2. Táblázat. Az „igazgyöngy-kereskedő” párosítás negatív kontextusban

Jelenések 17:4

„Öltözött vala pedig az asszony bíborba és skárlátba, és megékesített vala arannyal és drágakővel és *gyöngyökkel*, kezében egy arany pohár vala, tele utálatosságokkal és az ő paráznaságának tisztátalanságával.”

Jelenések 18:3

„Mert az ő paráznasága haragjának borából ivott valamennyi nép, és a földnek királyai ő vele paráználkodtak, és a *földnek kalmárai* az ő dobzódásának erejéből meggazdagodtak.”

Jelenések 18:11–12

„A föld kalmárai is siratják és jajgatják őt, mert az ő áruikat immár senki nem veszi; arany és ezüst, és drágakő és gyöngy, és gyolcs és bíbor, és selyem és skarlátcikkek; és minden thinfát és minden elefántcsontedényt, és drágafából és rézből és vasból és márványkőből csinált minden edényt.”

Jelenések 18:15–16

„Ezeknek árusai, akik meggazdagodtak ő tőle, távol állanak az ő kínjától való félelem miatt, sírván és jajgatván, és ezt mondván: Jaj! jaj! A nagy város, amely öltözött gyolcsba és bíborba és skarlátba, és megékesítettett arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel; hogy elpusztult egy órában annyi gazdagság!”

Jelenések 18:23

„És szövétneknek világossága többé te benned nem fénylik; és vőlegénynek és menyasszonynak szava sem hallatik többé te benned; mert a te kalmáraid valának a földnek fejedelmei; mert a te bűvöléseidtől eltévelyedtek mind a népek.”

Ezekben a szövegekben a gyöngyök Babilon vizuális arzenáljához tartoznak, a bukott város, Babilon pedig a vallási korrupció és az Istennel szembehelyezkedő világi rendszer jelképe. A gyöngy jelképezi a *hivalkodó gazdagságot, a lelki arroganciát, a társadalmi státuszt és a bálványimádó csábítást*. Máté 13:45–46 verseiben az igazgyöngy egyedi (Krisztus jelképe), akit őszintén keresnek, ezzel szemben a Jelenésekben több „kommersz” gyönggyel találkozunk, amelyek a korrupst gazdasági és lelki rendszer tartozékai.

Jelenések 18:3, 11, 15 és 23 verseiben a föld „kalmárai” szerzik be Babilonnak ezeket a gyöngyöket. Ők nem az igazságot keresik, hanem a nyereséget. Nem azért adnak el mindent, hogy lelki kincset vásárolhassanak, hanem azért bocsátják áruba a gyöngyöket, hogy ezzel fenntartsák a materializmusukat. Máté 13:45–46 verseiben az igazgyöngy az üdvösség jelképe, a kereskedő pedig vagy az őszinte ember vagy Krisztus, aki önmagát áldozta az elbukott emberiségért. A Jelenésekben az igazgyöngyök a csábítás jelképei, a kereskedők pedig a bukás cinkosai. Ez a tematikus páro-

sítás tehát két egymással szemben álló valóságot ír le: az Új Jeruzsálemet szemben a világi Babilonnal.

Az Új Jeruzsálemben (Jel 21:21) helyreállítatik a gyöngy jelképe. Már nem külső ék, hanem kapu, és ilyen alapon biztosítja a belépést Isten jelenlétébe. Minden kapu egy-egy igazgyöngyből készül. Babilonban a gyöngyöket megvásárolják, majd kiállítják, Jeruzsálemben azonban ezek a kegyelem ajándékai, a megváltozott élet jelképei. Az igazgyöngyök tehát az Új Jeruzsálemben minden idők üdvözültjeit szimbolizálják, akik úgy döntöttek, hogy keresik és megtalálják az isteni Igazgyöngyöt – Jézus Krisztust. Ez a kép azt sugallja, hogy az Új Jeruzsálem gazdagsága nem aranyból vagy drágakövekből áll, hanem Krisztus által üdvözült emberekből, akiket mennyei igazgyöngyökké formált.

Az Új Jeruzsálem igazi gazdagságát Krisztus megváltottjai képezik.

4. Hasonlóságok és különbözőségek az Új Jeruzsálem és Babilon között

Az alábbiakban egy táblázatot mutatunk be az Új Jeruzsálem és a Jelenésekben meg-

jelenő Babilon közös, illetve eltérő elemeivel. A két várossal kapcsolatos elemzést az „igazgyöngy”–„kereskedő” tematikus párosítást szem előtt tartva végezzük.

3. Táblázat. Hasonlóságok és különbözőségek az Új Jeruzsálem és Babilon között

Város	Új Jeruzsálem	Babilon
<i>Kereskedő</i>	Őszintén keres, mindent feláldoz a lelki kincsért.	A nyereségért kereskedik, fenntartja a korrupciót Babilonban.
<i>Igazgyöngy/ gyöngy</i>	Hatalmas, egyedi értéket képvisel, Jézust és az üdvözült embert jelképezi.	Többszöri, dekorációs rendeltetése van, a fényűzés, a csábítás és a bálványimádat jelképe.
<i>Keresés típusa</i>	Lelki	Gazdasági
<i>Érték</i>	Lelki, örök	Anyagi, mulandó, korrupt
<i>Eredmény</i>	Üdvösség, átváltozás, belépés a mennyei városba	Ítélet, pusztulás, lelki ámítás
<i>Ékesség</i>	Lelki kincs	Külső látszat
<i>Jézussal ápol kapcsolat</i>	Krisztus az Igazgyöngy, ugyanakkor a Kereskedő is, aki lelkeket keres az üdvösségre.	Krisztus nincs jelen, a rendszer pedig Krisztus-ellenes
<i>Belépés</i>	Kapu a menny felé (Mt 13:45–46; Jel 21:21)	Kapu a pusztulás felé (Jel 17–18.)

Az „igazgyöngy”–„kereskedő” tematikus párosítás elemzése Máté 13:45–46 verseiben és Jelenések 17–21. fejezeteiben két egymással szemben álló lelki paradigmára világít rá. Pozitív kontextusban (Mt 13:45–46; Jel 21:21) az igazgyöngy hatalmas, egyedi értéket képvisel, és az üdvösség jelképe, a kereskedő pedig vagy az igazságot őszintén kereső ember, vagy Krisztus, aki az elveszett embert keresi.

Negatív kontextusban (Jel 17:4; 18:12, 16) viszont a gyöngyök többfélék, kereskedésre használatosak, a pompa és a csábítás jelképei, a kereskedők pedig Babilon korrupciójának cinkosai, akiket csak a nyereség érdekel. Míg az Új Jeruzsálemben az igazgyöngy kapu, amelyen át be lehet lépni Isten jelenlétébe, Babilonban csupán külső ék, amelyet megfosztottak lelki tartalmától, és a pusztulás felé vezető kapuvá züllesztettek.

Ilyen értelemben tehát ugyanaz a bibliai kép szemlélteti a kegyelem általi átváltozást és a bálványimádat okozta bukást, mintegy arra készítetve ezzel bennünket, hogy tegyünk különbséget aközött, ami fénylik és aközött, ami üdvözít.

5. Következtetések és gyakorlati összefüggések

A Máté 13:45–46 és Jelenések 17–21. fejezetei alapján elemzett „igazgyöngy”–„kereskedő” kettős jelkép tárja fel a lelki értékek őszinte keresése és az anyagi csábítás között kialakuló feszültséget. Máté 13:45–46 szakasza szerint az igazgyöngy hatalmas, egyedi értéket képvisel, a kereskedő pedig vagy az üdvösséget kereső ember, vagy az elveszett embert kereső Krisztus. Jelenések 17:4; 18:3, 11–12, 16, 23 verseiben a gyöngyök a korrupció ékkövei, a kereskedők pe-

dig Babilon bukásának cinkosai. Az Új Jeruzsálem kapuvá változtatja a gyöngyöt, ami lehetővé teszi a bejutást Isten elé, miközben Babilon a tisztátalanság ékességeként használja, mint kaput a pusztulás felé.

Gyakorlatilag fel vagyunk szólítva, hogy tegyünk különbséget aközött, ami fénylik, és aközött, ami üdvözít. Nem az az igazi kincs, ami ki van állítva, hanem az, amit feláldoznak. Az igazgyöngy jelképével kapcsolatos két magyarázaton kívül még van egy harmadik is. Az első magyarázat szerint a Kereskedő maga Jézus Krisztus, aki mindannyiunkat megkeresett, mivel az Ő drágakövei vagyunk. Miután Jézus megkeresett minket, Ő maga válik Igazgyönggyé, mi pedig mindannyian kereskedők vagyunk, akik Jézust keressük. Végül pedig feltűnik egy harmadik magyarázat is, amely miszsiós szempontokat figyelembe véve épül fel. Mivel mindannyian igazgyöngyökké váltunk a mennyei kosárban, a magunk során kereskedőkké kell lennünk, és meg kell keresnünk az igazgyöngyöket a világban. A körülöttünk élő emberekben meg kell látnunk Krisztus igazgyöngyeit. Minden ember igazgyöngy a maga során, akiért Krisztus szenvedett és meghalt, hogy biztosíthassa számára a belépést Isten országába.

Az igazgyöngy kialakulásának képe tovább erősíti ezt a szimbólumot. Az igazgyöngy az egyetlen olyan drágakő, ami élő szervezetben jön létre igencsak fájdalmas folyamatok révén. Amikor az osztrigát megsebesíti egy idegen test, egyfajta gyöngyházzal vonja be a sebé, így változtatja szépségé a fájdalmát. Hasonlóképpen Krisztus is elszenvedte a fájdalmat, a megvetést és a halált, hogy az „Üdvösség Igazgyöngyév”, az Új Jeruzsálem kapujává válhasson, amin át beléphetünk Isten elé. Mi pedig próbák, kételemek és szenvedések révén változunk át a Szentlélek által, hogy a menny igazgyöngyei lehessünk.

Mindez kiterjedt felelősséget ró ránk. A körülöttünk élők még az igazgyönggyé vá-

Legyünk a kegyelem kereskedői, akik minden emberben igazgyöngyöt látnak, akikért Krisztus szenvedett és meghalt. Engedjük meg Krisztusnak, hogy átalakítson minket a menny igaz gyöngyeivé!

lás folyamatában vannak. Mi pedig a menny kereskedőiként arra hívtunk, hogy meglássuk minden emberben azt a lehetőséget, amit Krisztus látott bennünk. Szembetűnő a kontraszt. Jelenések 18:11–13 verseiben Babilon kalmárai értékes portékát kínálnak, de az áru felsorolása a következőkkel zárul: „rabokat és emberek lelkeit”, ami az ember értékének alábecsülésére utal. Ezzel szemben az Új Jeruzsálem kereskedői az Isten szemében értékes lelkekkel/emberekkel kereskednek. A mennyei kereskedők embereket kutatnak fel, hogy Krisztushoz vezetve őket a menny igazgyöngyeivé válhassanak.

Összegzésképpen, a választás a mi kezünkben van. Milyen kereskedők akarunk lenni, és milyen igazgyöngyöket szeretnénk gyűjteni? Lehetünk Babilon kalmárai, vagy lehetünk azok, akik Krisztust, az Igazgyöngyöt keressük. Arra hívtunk ma, hogy mondjunk le a csalóka ragyogásról, és válasszuk azt a kincset, amely örökre megmarad. Legyünk a kegyelem kereskedői, akik minden emberben igazgyöngyöt látnak, akikért Krisztus szenvedett és meghalt, és engedjük, hogy átalakítson minket a menny igaz gyöngyeivé!

ALBERT-BENIAMIN CUCU,
lelkészgyakornok, Moldovai Egyházterület

1. Mt 7:6 és 1Tim 2:9 versei kimaradnak a tényleges elemzésből, mivel egy másik magyarázati keretbe illenek bele, ezért egy következő tanulmány témáját képezik.
2. Gerhard Kittel és Gerhard Friedrich, szerk.: „μαργαρίτης,” in Theological Dictionary of the New Testament, angolra fordította Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1964–1976) 4:564.
3. Uo.
4. Uo.
5. Ellen G. White: *Krisztus példázatai*, 87–88. o.

ADVENTISTA 2.0

Ha fel akarjuk idézni egyházunk múltját, fellapozzuk az archivált iratokat, ha viszont az egyház jövőjét, kilátásait vizsgáljuk, a gyermekeinkre tekintünk. Mit látunk? Hogy néz ki a jövőnk? Reménykedhetünk, vagy inkább aggódnunk kellene?

Az izraeliták nosztalgiával gondoltak az egyiptomi uborkákra, miközben már volt alkalmuk megkóstolni Kánaán gyümölcsseit. Komor kifejezésekkel beszéltek a gyermekeikről, nagy nyomorúságokat jóstoltak születendő kicsinyeiknek, akik szerintük „prédára” lesznek (4Móz 14:3). A csüggedés e sóhajai ellenére Isten épp annak a nemzedéknek adta oda Kánaánt, amely a szülei szemében pusztulásra volt ítélve (5Móz 1:39).

Napjaink sokkal zűrösebbnek tűnnek, mint voltak a puszta homokját taposó Izrael fiai idejében. Az egymást követő események és a gyors társadalmi változások gyakran eltakarják a látóhatárt az egyszerű szemlélő előtt. Vajon az egyháznak sikerül továbbadnia értékes örökségét, profetikus azonosságát az Alfa nemzedék számára? Ha igen, minden bizonnyal nem olyan módszerekkel fogja megtenni, amilyeneket eddig alkalmazott!

A pohár üres fele

Egy Netflix-bérlés ma csupán 30 lejbe kerül, a ChatGPT pedig ingyen képes megoldani nemcsak matematikai, hanem nyelvtani, fizikai, kémiai vagy más tudományághoz tartozó feladatokat. Valójában bármit, bármilyen területen! Gyermekeink már a Minecraft, a Fortnite, az Among Us, a Roblox, a League of Legends vagy a Call of Duty párhuzamos valóságában élnek. A képernyők sokasága a mindennapi életben már a 8 és 18 év közötti gyermekek több mint 30%-ának esetében okozott károsodást, miközben a technológia-függőség aránya aggasztó, különösen a 9–12 éves korosztály körében. Ehhez adjuk hozzá azt is, hogy milyen könnyen hozzáférhetőek a kábítószer- és egyéb tudatmódosítók az iskolák környékén, vagy gondoljunk a gender ideológiára, amely azt hangoztatja, hogy a „máság” egyáltalán nem probléma.

Naivitás lenne a részünkről azt hinni, hogy a társadalom e strukturális változásai egyáltalán nem befolyásolják azt, ahogy

a gyermekeink a hithez, az egyházhoz vagy Istenhez viszonyulnak. Annál is inkább, mivel egyes gyülekezetekben az imádat légkörét, a prédikálás stílusát, vagy a gyülekezeti programok esztétikáját még mindig a '90-es évek hangulata határozza meg. Különböző ez a valóságot igazolják azok a tanulmányok is, amelyek vizsgálat tárgyává tették a fiatalok hitét, szükségleteit és szolgálatvállalási hajlandóságát a gyülekezet lelki életében és a közösségben (Valuegenesis, Our Heritage). Amennyiben vesszük a minimális fáradságot, hogy az ifjak szemével nézzük az egyházat, máris tudatosul bennünk, hogy sürgősen változtatnunk kell annak érdekében, hogy az adventizmust és annak értékeit visszavezessük a fiatalabb nemzedék érdeklődési körébe.

A pohár megtöltött fele

Bármennyire is szeretnénk, hogy mi legyünk az a nemzedék, amely befejezi a munkát, minden egyes elmúló nap arra utal, hogy ez inkább a gyermekeink küldetése lesz. A történet megismétlődik. Amikor Isten létre akarta hozni az egyházat, sokkal inkább a fiatalok lelkesedését, energiáját és odaadását használta fel, mint a szüleik tapasztalatát és érettségét. Amikor 1844 decemberében Isten egy 17 éves lánynak adott látomást a választott nép menny felé vezető utazásáról, elképzelhetetlennek tűnt, hogy az őszhajú és őszszakállú egyházi vezetők komolyan fogják venni őt. Mindezek mellett a bizonyágtevések és a látomások végül a kis nyáj számára valóságos GPS-ként szolgáltak, mint ahogy értékes profetikus örökségként is az egész advent mozgalom részére. 1844-ben a mozgalom későbbi előjárói még zsenge korúak és tapasztalatlanok voltak (John Andrews – 15; Uriah Smith – 12; Anne Smith – 16; James White – 27 éves). Az Ifjúsági Osztály alapjait is két fiatal, a 14 éves Luther Warren, és a 17 éves Harry Fenner fektette le 1879-ben. Utóbbi 16 évesen kezdte evangélista szolgálatát,

és azzal vált híressé, hogy különleges meggyőző tehetséggel prédikált a fiataloknak.

A fentebb említett fiatalok azonban nem voltak képzetebbek vagy tehetségesebbek a mai fiataloknál. Megvoltak a saját vágyaik és kísértéseik, ahogyan a gyermekeinknek is vannak vágyai és kísértései. Az élet számukra is tartogatott ablakokat a világ felé, ahogyan a mi gyermekeinknek is megvannak a saját digitális ablakaik a világ felé. Mindezek mellett nagyon sok fiatalal találkoztam, akiknek a lelki élete olyan mélységekről tett bizonyosságot, amiknek látván elszégyelltem magam, a lelki érettség ugyanis nem feltétlenül jár együtt az öregedéssel, inkább a felelősségvállalás és az elhatározás eredménye, amivel az egyén ápolja saját életében az evangéliumi értékrendet, ami nem korfüggő. Ellen White saját tapasztalatából és isteni ihletésből mérítve jegyzi meg: „A 8–10 vagy 12 éves gyermekek elég idősek ahhoz, hogy vallási dolgokról beszélgessenek velük. Gyermekeiket ne egy jövőben bekövetkező időre utalva tanítsátok, amikor majd elég idősek lesznek ahhoz, hogy megtérjenek és higgyenek az igazságban. Ha helyesen tanítják őket, egész fiatal gyermekeknek is helyes nézetük lehet bűnös állapotukat és az üdvösség útját illetően” (*Tanácsok a gyülekezetnek*, 195. o.).

És akkor...?

Kalifornia és Nevada határán található az észak-amerikai kontinens legszárazabb régiója, amelyet a szélsőségesen magas hőmérséklet és a csapadékhiány miatt Death

Tegyük az imádat és a prédikálás alkalmait igazi „esővé”, amely révén a megváltás öröme nem maradhat csupán a zenei program témája, hanem minden jelenlévő arcát és szívét elárasztja.

Valley-nek – azaz a Halál völgyének – neveznek. 2004 telén, hosszú és aszályos időszak után először csapott le heves esőzés a környékre. A következő év tavaszán egy különlegesen ritka és szokatlan jelenség következett be: virágok borították be az egész völgyet. Ez a rendkívüli jelenség („superbloom”) igazolja, hogy a Death Valley inkább *alvó*, mintsem *halott* völgy. A jelenség remekül szemlélteti, hogy az egyház ébredése és kivirágzása szempontjából mennyire fontos a „légköri” változás. A kedvesség légkörének kialakítása megteremtheti gyermekeink és ifjaink életében a megfelelő körülményeket ahhoz, hogy lelki virágzásnak induljon az életük. Hitük és gyakorlatuk így olyan gyümölcsöket fog teremni, amelyeket most nem láthatunk előre, és amire nem is számítunk. Ehhez azonban változtatnunk kell a rideg és formális légkörön, ezt kell az otthon melegére és örömére cserélnünk. Tegyük az imádat és a prédikálás alkalmait igazi „esővé”, amely révén a megváltás öröme nem maradhat csupán a zenei program témája, hanem minden jelenlévő arcát és szívét elárasztja. Istennek az a terve, hogy szülőkként és mentorokként, vezetőkként és lelkipásztorokként fogjunk össze, és teremtsünk olyan atmoszférát gyermekeink számára, amely befogadásra, bizalomra és szeretetre épül, s amelyben mindig *otthon* érezhetik magukat.

A mi gyermekkorunktól eltérően ma még nagyobb szükség van arra, hogy felvállaljuk a ránk bízott feladatot, és olyan kertészek legyünk, akik törődnek a láthatár nélküli nemzedék begyűjtésével, és ültessük vissza az adventizmust gyermekeink szívének termékeny talajába. Fogjuk a legszebb és legkellemesebb értékeket/magatartásokat, és állandó, alapos odafigyeléssel és szeretettel gondozzuk azokat, hogy életükben szárba szökkenjenek, és ezzel sietessék Üdvözítőnk mielőbbi visszajövetelét. Csak hogy a mag nem kelhet ki vigyázállásban! Meg kell hajtánunk a térdünket, és nagyon

sok imával, gondoskodással, elfogadással, de főleg a Jókébedéhez hasonló hittel kell gyermekeink jövőjét Megváltójuk kezébe helyeznünk. Ha így járunk el, akkor a Nílus hullámai és krokodiljai nem fognak tudni elnyelni egyetlen vesszőt sem Isten gyermekeinkre vonatkozó tervéből!

Adventista 2.0

Önazonosságukat az adventisták gyakran a történelmi vagy az evangélikus egyházaktól való különbözőségeik által fejezik ki. Leegyszerűsítve, az általános gyermeki felfogás szerint az adventizmus csupán egy sor tiltásból áll, és a vallás inkább arról szól, hogy mit „nem szabad” megtenni, mintsem arról, hogy mi a gyakorlati teológia, és hogyan kell aszerint élni. A gyermekek számára a különbözőségek hangsúlyozása egyfajta társadalmi be nem illeszkedési komplexust vált ki, amelyet – noha van bibliai alapja (Jn 15:19) – kicsinyeink mégis rosszul kezelnek, ha nem kapnak megfelelő támogatást a családjuktól vagy a gyülekezetüktől. A túlzott törvény-orientáltság az engedelmisséget könnyen az üdvösség megszerzésének eszközévé léptetheti elő, pedig az evangélium szerint csak a Krisztusba vetett hit és a Hozzá való állandó hasonulás révén válhat életünk természetes részévé az Isten törvénye iránti

engedelmisség (Jn 14:6; Ef 2:8–9). E két-féle megközelítés már az adventizmus kezdetektől együtt élt egymással, aminek az lett a következménye, hogy sok esetben az engedelmisségnek vagy a cselekedeteknek mérőben eltérő szerepet tulajdonítottak. Egyesek a cselekedeteket az üdvösség *kiváltójának* tartották, miközben mások az üdvösség *eredményeként* tekintettek a cselekedetekre. Ez egy olyan kérdés, ami végül nagymértékben fogja meghatározni, hogy a missziómunkánk mennyire lesz vonzó a gyülekezetben belül és kívül.

Következésképpen Krisztus ismerete és Krisztus képmásának kirajzolódása a hívőkben fogja leginkább meggyőzni a fiatalokat abban, hogy a gyülekezet, ahová tartoznak, valóban az a hely, ahol maradni szeretnének. Ha a fiatalok több mosolyt látnak a gyülekezetben, ha akár egy másodpercre is szemkontaktust létesítünk velük, feléledhet a hangulat a közösségben. Ha képesek leszünk együttérzéssel és elfogadással kezelni a tévedéseiket, ha időnként megkérjük őket, hogy imádkozzanak, ha nem felejtünk el történetet mondani nekik a prédikáció előtt, akkor ők ezt meg fogják érteni. Megértik, hogy az „Úr szereti a jó gyermekeket”, de azokat is, akik néha elveszítik a türelmüket. Meg fogják érteni, hogy egy fiataalt szeretni nem azt jelenti, hogy egyetértesz

a tévedésével, hanem azt, hogy segíted őt, hogy ne érezze magát elutasítva azért, mert hibázott, és segíted biztonságban végigmennie a fiatalság ingoványos útján. Ezt tette menyeyi Atyánk is az Édenben első gyermekeivel. Noha megdorgálta őket azért, amit tettek, mégis Ő maga készített nekik ruhát szegényük eltakarására. Ezzel azonban nem azt bizonyította, hogy egyetértett a tetteikkel, hanem éppen így akarta megértetni velük, hogy bár a bűn keserűséget okoz, mégsem tudja elszakítani Istent a bűnös embertől. Ha ezt a példát követjük, gyermekeink meg fogják érteni, hogy Isten sosem kötötte engedelmességünk feltételéhez a szeretetét, mivel Ő még a leggyaralóbb ember iránt is szeretetet tanúsít.

Isten szeretete megelőzi minden cselekedetünket, legyen az jó vagy rossz, mivel Isten még akkor is szeret bennünket, amikor hátat fordítunk Neki. Pontosan ebben mutatkozik meg a *szeretni* és a *szeretnek lenni* közötti különbség. Ifjainknak arra van szükségük, hogy *szeressük* őket, de főleg, hogy a *szeretet legyünk* számukra, feltételek nélkül, mint amilyen a menyeyi szeretet, mely akkor is megnyilvánul, amikor az ember érthetetlen dolgokat művel (Lk 15:12). Minél előbb megteremtjük gyülekezeteinkben a kritizálástól mentes, mindent elfedező, szeretetteljes légkört, fiataljaink annál hamarabb megértik, hogy számukra a gyülekezet menedékváros ebben az örült világban, egy biztonságos környezet, ahol védelmet találnak, s ahol felkarolják őket, *még ha hibáznak* is. Végül pedig megértik, hogy adventistának lenni alapján véve klassz dolog, s az adventizmus nem csupán egy másik vallás, hanem egy család, amelyből sosem lesz okuk kiszakadni.

Kezdd magaddal!

Az ifjúsági munka nemcsak azok feladata, akiket az egyház arra hívott el, hogy gyermekekkel vagy ifjakkal foglalkozzanak. Ha azt akarod, hogy a gyülekezet fiatal-

barát közösség legyen, akkor kezd magaddal! Ha életerős és missziós lelkületű gyülekezetre vágysz, amely mielőbb befejezi a munkát, te magad cselekedj a legelőször ezért! Ha lelkész vagy presbiter vagy, látogasd meg a fiatalokat az iskolában (vagy otthonukban, de vigyázz, nehogy azt gondolják, hogy a szüleik miatt látogatod meg őket!)! Jegyezd fel a telefonszámaikat és az egyéb elérhetőségeiket! El sem képzeled, milyen jólesik nekik, ha telefonáláskor a szokásos „Igen, tessék!” köszöntés helyett a nevükön szólítod őket: „Szervusz, András!” Ha bizottsági tag vagy, ne múljon el egy gyűlés sem anélkül, hogy ne tennék valamit annak érdekében, hogy még több foglalkoztatot a gyermekekkel és a fiatalokkal! Ha egyszerű gyülekezeti tag vagy, figyeld meg, hogy mit tehetsz te magad a fiatalokért ott, ahol vagy! Csempéssz a gyermekek zsebébe szombaton apró meglepetéseket: kulcstartót, szobrocskát, könyvet, könyvjelzőt, matricát, cukorkát, tollat, bármit! Ha ezt túl költségesnek tartod, adj valamit, ami semmibe se kerül, mégis felbecsülhetetlen az értéke: egy ölelést! Csak úgy... minden ok nélkül, mint egy igazi, szerető családban.

Talán apróságnak tűnik mindez? Lehet, hogy az, de ne feledd: a hazafelé vezető hosszú és nehéz utazás során apró léptékekkel kell haladnunk, hogy a kicsik is lépést tarthassanak velünk, s így mindannyian eljussunk az Atya ölelő karjaiba.

Az ifjú nemzedék számára az adventizmus akkor válik fontossá, ha saját példánk révén sikerül megszerettetnünk Krisztust a gyermekekkel és az ifjakkal. Drága testvérnőm, kedves testvérem, ilyen alapon TE vagy az Ifjúsági Osztály legfontosabb láncszeme!

Kezdd tehát magaddal!

DORIN CRISTEA, az Ifjúsági Osztály igazgatója,
Moldovai Egyházterület

„Ablakok a jövőbe”

ADRA PROJEKT

*egy erős és kiegyensúlyozott
nemzedék nevelése érdekében*

Az „Ablakok a jövőbe” az ADRA „Iskolába akarok menni!” és „Egy gyermek álma” projektjeinek folytatása, amely abból a vágyból született meg, hogy állandó kapcsolatot tartson fenn a támogatott gyermekekkel és azok családjával a tanítási időszakban. E projektje révén a Romániai ADRA nemcsak támogatni akarja a gyermekek formális oktatását, hanem hozzá is járulni ahhoz, hogy kiegyensúlyozott, empatikus és felelősségteljes személyekké váljanak.

Olyan társadalmi környezetben, ahol a gyermekek egyre inkább ki vannak téve az elszigetelődés, a technológiai függőség és az egészséges támpontok hiánya kockázatának, az ADRA „Ablakok a jövőbe” elnevezésű projektje konkrét és megfelelő választ kínálva próbál egy stabil, barátságos és ihletgazdag keretet biztosítani, amelyben a gyermekek érzelmileg, szociálisan és lelkileg harmonikusan fejlődhetnek. Itt fedezhetik fel a játék általi tanulás és az együttműködés örömeit, képességeik kifejezésének lehetőségeit, és egy olyan közösség részének érezhetik magukat, amely bátorítja, támogatja őket és hiteles életmodelleket nyújt számukra.

Ezzel a projekttel azt is célul tűztük ki, hogy növeljük a kiszolgáltatott családokból származó gyermekek ellenálló képességét, hogy meg tudjanak birkózni a személyes és társadalmi kihívásokkal, valamint a hátrányos helyzetű csoportokhoz tartozásból fakadó marginalizálódással.

A tervet tavaly indítottuk Aradon egy bevezető projekttel, a 2025–2026-os tanévben pedig szeretnénk azt újabb településeken életbe léptetni. A projekt célcsoportját hátrányos környezetből származó gyermekek képezik, de egyes tevékenységekben maguk a szülők is részt vehetnek.

„Az »Ablakok a jövőbe« számomra egy valóra vált álom, Isten válasza az imánkra. A projekt olyan keretet teremt, amelyben a gyermekek fejleszthetik személyes képességeiket, ugyanakkor az a hely is, ahol jobban megismerhetik Istent, és az élet létfontosságú értékeiről tanulhatnak. Nevelés alatt nemcsak ismeretszerzést értünk, hanem az erős és szép jellem kialakítását is. Az »Ablakok a jövőbe« projekt keretében a gyermekek megtanulhatják, hogy mi a tisztelet, az együttérzés, a tisztességes munka, az együttműködés és az önbizalom. Függetlenül attól, hogy hol született, minden gyermek egyedi, értékes és joga van az oktatáshoz és a méltóságos élethez. Köszönöm a projektben részt vevő önkénteseknek a szolgáltatást, a befektetett odaadást és szeretetet! Köszönet a szpon-

zoroknak és mindazoknak, akik megértették, hogy az oktatásba fektetve valójában a jövőnket építjük” – nyilatkozta Gabriela Istrate, a Romániai ADRA projektmenedzsere.

A projekt három specifikus célkitűzése:

- **A szociális képességek, valamint az önbizalom fejlesztése** a hátrányos helyzetű családok gyermekeiben rejlő képességek és erőforrások kiaknázása, valamint a műhely-tevékenységeken és személyes fejlődést elősegítő szemináriumokon való jelenlét által.
- **Az érzelmi intelligencia fejlesztése** kreatív és oktató játékok alkalmazása által, amelyek serkentik a gyermek érzelmi képességét, valamint érzelmeik kifejezésének készségét.
- **Egyéni képességeik azonosítása és fejlesztése** szakmai orientációjuk érdekében pályaválasztási tanácsadás és mentorálás által.

A tevékenységekre havonta egyszer kerül sor a tanítási időszakban, és minden

találkozó egy közös étkezéssel zárul, amit a Romániai ADRA önkéntesei készítenek nagy szeretettel.

A projektet gyakorlatba ültető csapathoz különböző szakterületen dolgozó önkéntesek – diákok, tanárok, pszichológusok, tanácsadók, lelkipásztorok – tartoznak, akik szeretnék támogatni a gyermekeket képességeik fejlesztésében, hogy majd egyedül is megállhassanak az élet kihívásai közepette.

A Romániai ADRA az „Ablakok a jövőbe” projektje révén nemcsak oktatási lehetőségeket kínál, hanem a személyes fejlődés alkalmát is. Megteremti a gyermekek előtt annak lehetőségét, hogy felfedezzék saját potenciáljukat, tanulhassanak, egészséges kapcsolatokat építsenek ki másokkal, és derűlátóan, bátran nézzenek az őket körülvevő világra. A szülőket is arra bátorítjuk, hogy váljanak tevékeny partnerekké gyermekeik személyes fejlődésében, és tesszük ezt tanácsadások, tematikus találkozók és oktatási forrásanyagok biztosítása révén, eképpen erősítve a családi kötelezettségeket és a kölcsönös bizalmat. Ennek alapján tehát az „Ablakok a jövőbe” nem csupán egy oktatási projekt, hanem a változás helye, ahol gyermekek és szülők együtt fejlődhetnek az ismeret, az együttérzés és a reménység terén.

Hogyan támogathatsz minket?

Akik szeretnének csatlakozni a Romániai ADRA csapatához, és részt akarnak venni az „Ablakok a jövőbe” elnevezésű projektben, a következő módon tehetik meg:

- önkéntes szolgálatuk által (keressék meg a helyi koordinátort),
- az ADRA számláira befizetett adományokkal,
- közvetlenül az adra.ro/doneaza honlapon az „Ablakok a jövőbe” projekt számára, vagy
- 2 euró feláras SMS küldésével a 8845-ös számra, az üzenet tartalma: „ADRA”.

A Romániai ADRA 1990-től leginkább olyan fejlesztési projekteket támogat, amelyek egy bizonyos terület teljes lakkosságát érintik. Az „Igazság. Együttérzés. Szeretet” jelmondatot választó humanitárius szervezet örömet és reménységet visz az általa támogatott emberek életébe, miközben egy jobb jövőt hirdet, és kiáll az emberi értékek és méltóság megőrzése mellett.

Akkreditált szociális szolgáltatóként a Romániai ADRA a Nemzetközi ADRA hálózathoz tartozik, amely a Hetednap Adventista Egyház világszéles humanitárius szervezete, egyben az egyik legkiterjedtebb hálózattal rendelkező nem kormányzati szervezet a világon. Jelen van 118 országban, és saját működési filozófiája alapján az együttérzést gyakorlati megoldásokkal tárja, megszólítja a szükségben levőket, miközben nem tesz faji, etnikai, politikai vagy vallási különbségeket emberek között, mivel célja úgy szolgálni az emberiséget, hogy Isten akarata és terve szerint élhessünk egymás mellett. ♣

Romániai ADRA

Lelkiség

SÜRGŐS VÁLASZRA VÁRÓ KÉRDÉSEK

3. Örök hűség

„Légy hív mindhalálig,
és néked adom az életnek koronáját.”
Jelenések 2:10

Az üldöztetésnek kitett szmirnai gyülekezetől megkövetelt hűség olyan lelki tulajdonság, amely nem hiányozhat a mai keresztény ember számára támasztott elvárások listájáról, mégpedig azon egyszerű okból kifolyólag, hogy mivel a legkeményebb próbáknak kitett gyülekezetnek ajánlja Isten a lelki hűséget, mennyivel inkább elvárja ezt minden egyes gyülekezetétől, különösképpen azoktól, amelyek viszonylagos szabadságot élveznek, és kedvező feltételek között művelhetik növekedésüket és bizonyítgatásukat.

A halálig tartó hűség fogalma az Isten iránti engedelmesség két alapvető jellemzőjét hangsúlyozza: a folytonosságot és a minőséget. Ezért tartozunk önmagunknak azzal, hogy önvizsgálatot tartunk, és megkeressük a választ a következő kérdésre: hogyan szerezhet a hívő elégséges osztályzatot az Isten és örök igazsága iránti hűség vizsgáján?

Isten népét, az utolsó nemzedéket a Hű Tanúbizonyosság maga úgy jellemzi, mint akik megtartják Isten parancsolatait és ragaszkodnak Jézus Krisztus hitéhez. „Itt van a szenteknek békeséges tűrése, itt, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét” (Jel 14:12). Ebben a kontextusban a Jézus hite egyrészt a Tanító által az embereknek hirdetett és ajánlott hitre mint példára utal, másrészt pedig arra a tényre, hogy ennek a hitnek a lényege magának Jézusnak a személye. Hitünknek tehát a Jézus iránti engedelmesség a próbája, és ugyan csak Jézusban van a súlypontja és egyensúlyának forrása is. Ha Ő engedelmes volt a halálig, nekünk is engedelmeseknek kell maradnunk Isten iránt, még a halál árnyékában is. Ez az Ő kérése felénk, amely egyszerű és teljesíthető kérés.

Ha mélyre hatóan tanulmányozzuk Jézus hűségének példáját, könnyen rájövünk, hogy hűségének titka és mélysége az Atyától való teljes és állandó függőségében rejlik. Jézusnak az Atya Isten iránti hűsége

fontos tanulmányozási téma azok számára, akik végig hűek akarnak maradni a Teremtőhöz. Jézus több alkalommal is nyíltan beszélt Atyjával való kapcsolatáról. Végso szoron az ellene hozott halálos ítélet alapjául is a közte és az Atya közötti kapcsolatra vonatkozó kijelentése szolgált.

Az imádság az egyik leghatásosabb lelki gyakorlat, amelynek segítségével Jézus az Atyával való kapcsolatát ápolta. Jézus imádságának különleges varázsa és íze volt, ezért is kérték meg Őt a tanítványai, hogy tartson nekik előadást erről a témáról. A Hegyi Beszédben a Tanító elegendő helyet szentelt annak, hogy a mindennapi imádságról beszéljen. Az Úr imája a mai napig az egyik leghatásosabb kommunikációs eszköz a hívők imádságos életében. Isten nem azt várja el tőlünk, hogy kívülről tudjuk és mondjuk ezt az imát, hanem hogy megértsük és alkalmazzuk annak minden egyes elemét. Az Úr imájának minden részletében rengeteg lelki érték és elv rejlik, amely megérdemli a hűséges, állhatatos és rendíthetetlen hitű keresztények teljes figyelmét.

Jézus imája János 17. fejezetében egy másik nagyszerű tanulmányozási téma, amely a mindhalálig hűséges hívő imaéletét gazdagítja. Ez az ima feltárja Jézus világra jövetelének, nyilvános szolgálátának és engesztelő halálának céljait, valamint a Megváltónak az Atya trónjához való visszatérését. Második eljövetele teljesíti azon vágyát és tervét, hogy magával vigye azokat a hívőket, akik mindhalálig

Az imádság az egyik leghatásosabb lelki gyakorlat, amelynek segítségével Jézus az Atyával való kapcsolatát ápolta.

hűségesek maradtak Hozzá. Második eljövetelekor személyesen adja át a győzteseknek az örök élet koronáját.

Jézus rendíthetetlen hitének második nagy titka a Szentírás folyamatos kutatása. Az Üdvözítő már kisgyermek korában megismerkedett Isten Könyvével, és már tizenkét évesen mély megértést tanúsított az Ige iránt, helyesen alkalmazva előírásait. Ismételt nevelte tanítványait és mindazokat, akik körülötte voltak; feltárta előttük, hogy mit tanít a Szentírás a mindennapokra és az ünnepekre vonatkozóan, ismertetve velük az elméleti és gyakorlati szempontokat. Jézus életét és küldetését a Szentírás vezette, és tette ezt a lehető legszebb és legmegfelelőbb módon. A következetes hívő megismétli ezt a tapasztalatot, és ez lesz lelki sikerének a titka. Most már értjük, miért ragaszkodik Ellen White annyira ahhoz, hogy megismerkedjünk a Szentírással, és „testvéri” kapcsolatot ápoljunk vele.

Íme egy javaslat „gyakorlati útmutatóra” azok számára, akik Istenért akarnak élni, és el szeretnék nyerni az Ő örök jóváhagyását és kegyelmét:

1. Ajánld életed legjavát Istennek!
2. Használd ki minden rendelkezésre álló pillanatot, hogy az Istennel vállalt kalandról elmélkedj!
3. Törekedj arra, hogy olyan lelki ember légy, aki Istennel együtt állapítja meg a prioritásait!
4. Tedd az imádkozást folyamatosan és hitelesen megnyilvánuló tudománnyá és művészetté!
5. Tanulmányozd a Bibliát, hogy minél jobban megértsd Istent!
6. Nap mint nap fedezd fel a Szentírásban, hogy mit mond neked személyesen Isten!
7. Zavart és bizonytalan pillanataidban hitben emelkedj életed körülményei fölé!
8. Ne hagyd, hogy bármilyen elhomályosítsa az Istentől jövő fényt!
9. Jobban bízz Isten ígéreteiben, mint saját cselekedeteidben!
10. Ünnepeled már most az örök élet jutalmával megkoronázottak ünnepét! 🌟

ION BUCIUMAN, nyugdíjas lelképásztor,
Munténiai Egyházközség

Elmélkedésre és imádkozásra

Ellen G. White, *Kiadatlan kéziratok*, 443.

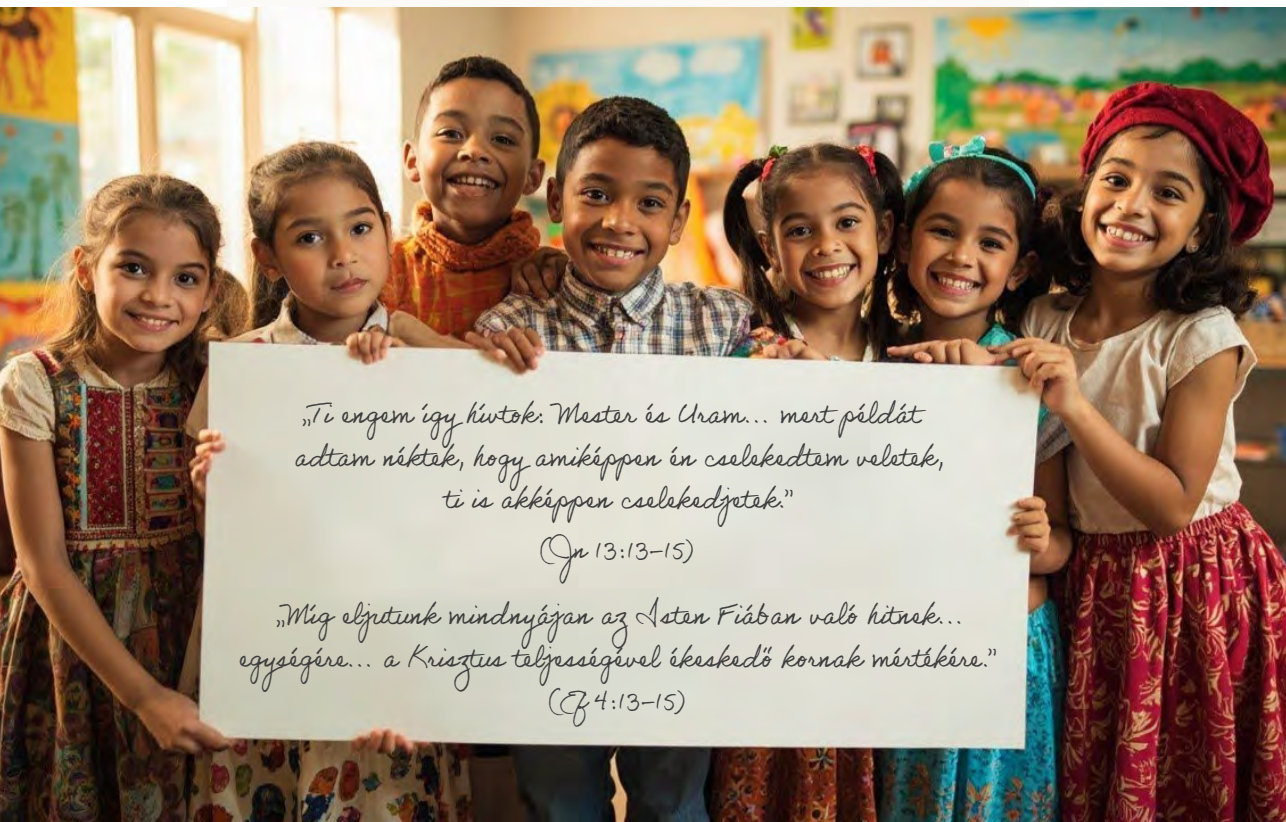
„Minden hívőnek joga van naponta tanulmányozni Krisztus életét és tanításait. A keresztyén nevelés azt jelenti, hogy érzésként és elvként elfogadjuk a Megváltó tanításait. Ez magában foglalja Krisztus tudatos követését, aki beleegyezett abba, hogy feladja Isten Fiaként élvezett kiváltságait, királyi koronáját, és emberi formában jöjjön el a mi világunkba, hogy az emberiségnek olyan erőt adjon, amelyet az más módon nem szerezhet meg. Ez az erő volt az, amely az emberi és az isteni természet egyesüléséből származott, s amely Krisztus tanításait szó szerint követni tudta. Gonosz elleni küzdelmében, másokért végzett munkájában Krisztus példát mutatott az embereknek a legmagasabb szintű nevelésre, amelyet bárki elérhet.”

EGYÜTT NÖVEKEDVE

Krisztusban

Az adventista oktatás több egyszerű akadémiai ismeretszerzésnél: a diákokat az örök életre készíti fel. A miszsiómunka középpontjában Jézus, a Nagy Tanítómester áll. Az Ő élete emlékeztet arra, hogy az igazi nevelés nem csupán arról szól, hogy mit tudunk, hanem arról, hogy mivé válhatunk Krisztusban.

„Ti engem így hívtok: Mester és Uram... mert példát
adtam náctek, hogy amiképpen én cselakedtem velótek,
ti is akképpen cselakedjétek.”

(Jn 13:13-15)

„Míg eljrtünk mindnyáján az Isten Fiában való hitnek...
egységére... a Krisztus teljességével íkeskedő kornak mértékére.”

(Ez 4:13-15)

Miért fontos a lelki növekedés?

Adventista oktatóként elsődrendű felelősségünk Istennel járni. A diákokat nem vezethetjük Krisztushoz, ha mi magunk nem követjük Őt. Ellen G. White írta az *Előtted az élet* című könyvében: „Az igazi nevelő nem elégszik meg másodrendű eredményekkel. Nem elégszik meg tanítványai alacsonyabb színvonalával, mivel tudja, hogy sokkal többre képesek” (29. o.). Ezt az igazságot a Biblia is kijelenti: „Hanem növekedetek a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében” (2Pt 3:18). Személyes növekedésünk a hitben közvetlen módon alakítja iskolai osztályaink lelki hangulatát.

A növekedés elősegítésének gyakorlati módszerei

Íme, néhány egyszerű módszer, amely által nap mint nap a tanítás középpontjába helyezhetjük Krisztust:

- **Kezdjétek Jézussal!** Kezdjétek a napot imával vagy egy rövid áhítattal! Engedjétek, hogy a diákok meglássák bennetek a munkálkodó hitet, és tegyétek az áhítatot az oktatási környezet természetes részévé.
- **Tanítsatok az örökkévalóságra!** Minden egyes tantárgyat kapcsoljatok Isten bölcsességéhez és egyetemes tervéhez! Még a reál tantárgyak is bemutatathatják a Teremtő rendjét és hatalmát.
- **Mutassatok példát a mentorálás által!** A szavakon túl a diákok megfigyelik, hogyan élünk. Legyetek türelmesek, kedvesek és Krisztushoz hasonlóak a fiatalokkal ápolts kapcsolatokban!
- **Népszerűsítsétek a kegyelem teljes tanítást!** Mutassatok rá arra, hogy egy-egy hiba nem az út vége, hanem a növekedés lehetősége! Tanítsatok meg nekik, hogy Isten kegyelme bármelyik kudarcot a javulás egy-egy lépcsőfokává változtathatja.
- **Folyamatosan fejlődjétek!** Használjátok ki a szakmai és lelki növekedést elő-

segítő lehetőségeket! Az a tanár, aki folyamatosan fejlődik lelkileg, akadémiai-lag és érzelmileg, természetes módon képes inspirálni a diákokat is.

Közös, globális missziómunka

Akár nagyobb és jól felszerelt iskolában, akár kis misszionárius osztálytermekben dolgoznak, az adventista oktatók a világ minden táján ugyanazt a missziómunkát végzik: gyermekeket vezetnek Krisztushoz. Kultúrákon és kontinenseken túl ez a világszéles elhívás egyesít bennünket. Egymást támogatva, erőforrásainkat és hitünk bizonyágtételét megosztva, erősödünk mi magunk és az adventista oktatás világszéles nagy családja. Ezzel is arra emlékeztetjük az embereket, hogy e hatalmas munka részeként örök küldetésünk van, amely az osztálytermeken és az egyetemi kampuszokon túl is terjed.

Növekedés az örökkévalóságra

Az adventista oktatásban a lelki növekedés nem másodrendű kérdés, hanem küldetésünk szíve-lelke. Ha naponta növekedünk Krisztussal, osztálytermeink nemcsak a tanulás, hanem az örök életre való felkészülés helyszínévé válnak, ahol a diákok találkoznak az igazsággal, a kegyellemmel és a reménységgel. Adventista oktatóként sose tévesszük szem elől a Nagy Tanítómester példáját! Ha megfogadjuk, hogy naponta növekedni fogunk Benne, ez lesz a legnagyobb lecke, amit a diákjaink meg fognak tanulni tőlünk. 🌱

STANLEY OSEMUDIAMEN,
az oguni Babcock Egyetem adjunktusa, Nigéria

**Az adventista oktatóknak
mindenütt a világon egy
a küldetésük: Krisztushoz
vezetni a tanulókat.**

Egészség

A D-vitamin
VISSZA A VALÓSÁGHOZ!

– Gondolja, hogy el kellene végeztetnem a D-vitamin tesztet? A legutóbbira egy éve került sor.

– Nincs rá szükség. Mivel ön már elmúlt 75 éves, ajánlatos naponta D-vitamin kiegészítőt szednie, vizsgálatra azonban nincs szükség.

– Doktor úr, őszintén szólva én már semmit sem értek. Néhány évvel ezelőtt éppen ön javasolta, hogy évente végeztessen el a D-vitaminra vonatkozó vizsgálatot, hogy meg tudja állapítani, mekkora adagot kell szednem belőle, most meg azt mondja, hogy már nincs rá szükség. Ezt hogy értsem?

– Időközben változtak az irányelvek és a javasolt eljárások ezen a téren.

– Ez furcsa! Hogy bízhatok az orvostudományban, ha folyton változnak a szabályok?

– Teljesen megértem az aggodalmát. Az az igazság, hogy az orvostudomány nem egy örök érvényű szakkönyv, hanem élő tudományág. Újabb és újabb tanulmányok megjelenésével derül ki, hogy mi működik és mi nem. Amit 2–3 éve javasoltam, azt az akkor rendelkezésünkre álló legjobb bizonyítékok alapján tettem. Időközben a kutatások előre haladtak, az orvosi javaslatok pedig ezekhez alkalmazkodnak. A változás nem azt sugallja, hogy nem tudjuk, mit teszünk, hanem ellenkezőleg: arra utal, hogy igenis törődünk a betegeinkkel, és azonnal korrigálunk, amint nagyobb világosság birtokába jutunk.

Az új „sztár”

Az utóbbi évtizedben a D-vitaminra igazi orvosi csodaként tekintettek. Egyre több tanulmány kecsegtetett reményekkel. Az alapgondolat szerint a D-vitamin számos betegséget megelőzhet: csontritkulást, cukorbetegséget, fertőzéseket, depressziót, szív- és érrendszeri betegségeket, sőt még a rákot is. Az is igaz viszont, hogy ez a remény viszonylag gyenge, főképp megfigyelés alapú tanulmányokra épült.

Mindenesetre egyre több orvos – többek között jómagam is – örült ezeknek az

eredményeknek, amelyek összhangban álltak mindazzal, amit a napfénynek való kitétség fontosságáról tudunk. Való igaz, hogy a napfény egészségre gyakorolt hatása úgy valósul meg, hogy a napfénynek kitétt bőrfelület D-vitamint termel.

Optimista szakmai irányelv

2011-ben megjelent az Amerikai Endokrinológiai Társaság (Endocrine Society) D-vitaminra vonatkozó szakmai irányelve, amely más, hasonló irányelvekkel ellentétben igencsak optimistán értelmezte az elért eredményeket. Az orvosokat arra bátorították, hogy javasolják a 25-hidroxi-D-vitamin (a D-vitamin ellátottságának mutatója) szintjének vizsgálatát a betegek több csoportjánál. Sőt, még az egészséges személyeknél is a D-vitamin pótlás kiegészítését javasolták.

A klasszikus alsó határ (20 ng/ml) mellett további szinteket javasoltak. A 30 ng/ml-es szintet „megfelelőnek” minősítették, sőt, bizonyos helyzetekben még az 50 ng/ml-es szint meghaladását is javasolták.

Két lábbal a földön

Ahogy már a bevezető párbeszédéből is kiderül, ugyanannak az orvosi szervezetnek a 2024-es irányelvei immár alapvetően változtattak a korábbi állásponton. A rutinszerű vizsgálatot már nem javasolják egészséges személyeknek, és nem határoznak meg „ideális” D-vitamin-szintet a vérben. Más szóval, már nincs értelme csupán azért tesztet végezni, hogy „lássuk, hogyan állunk”.

Ezenfelül már nem javasolják bárkinek a D-vitamin kiegészítőket. Nem áll rendelkezésre arra vonatkozó kellő bizonyíték, hogy a D-vitamin pótlás súlyos betegségeket előzhet meg.

Ezzel szemben az irányelv az empirikus – vagyis előzetes vizsgálat nélküli – pótlást csupán bizonyos, tudományosan is igazolt helyzetekben javasolja. Ezeket mutatja be az alábbi táblázat.

Mikor van értelme a D-vitamin pótlásnak?

Célcsoport	Javasolt adag	Tanulmányok által igazolt jótékony hatások
Gyermekek és fiatalok	300–2000 NE/nap (átlag: 1200)	Az angolkór megelőzése, a légúti fertőzések visszaszorítása
Terhes nők	600–5000 NE/nap (átlag: 2500)	A terhességi toxémia, a koraszülés és a magzati növekedési korlátozottság kockázatának megelőzése
75 évesnél idősebb felnőttek	400–3333 NE/nap (átlag: 900)	Az elesés kockázatának csökkenése, az ellenálló képesség támogatása, esetenként az elhalálozási arány csökkenése
A prediabetés szakaszában élő személyek	1000–4000 NE/nap (átlag: 3500)	A 2 típusú diabétesz kialakulása folyamatának lassítása

✦ A bevétel napi rendszerességgel javasolt, nem pedig nagy és ritka (hetenkénti vagy havi) adagokban. A kisebb napi adagok hatékonyabbak és biztonságosabbak.

Mi a változtatás oka?

Nemrég publikáltak több tízezer személy bevonásával készült nagy, intervenció klinikai vizsgálatokról szóló tanulmányokat (VITAL, D2d, ViDA). A megfigyelésen alapuló tanulmányoktól eltérően, amelyek csupán bizonyos kapcsolatokat sugallhatnak, az intervenció random-vizsgálatok képesek kimutatni, hogy egy bizonyos beavatkozás – például a D-vitamin bevétel – valóban jótékony hatással bír-e vagy sem.

Sajnos a legújabb tanulmányok nem igazolták a korábbiak által táplált reményeket, és rámutattak arra, hogy a többlet D-vitamin bevétel nem jár a remélt jótékony hatásokkal. Nem előzi meg a rákbetegséget. Nem csökkenti a szív- és érrendszeri betegségek kockázatát. Nem kezeli a depressziót. Egyedül a csontokra gyakorol jótékony hatást, de azt is bizonyos sajátságos célcsoport esetében.

Ezek szerint tehát az orvostudomány azt teszi, amit tennie kell: javaslatait a jobb bizonyítékokhoz igazítja.

Mit jelent számunkra mindez?

Az első üzenetem az, hogy a napfénynek való kitettséget nem lehet pirulákkal helyettesíteni. A D-vitamin kiegészítők nem helyettesíthetik a szabad levegőn való tartózkodást. Ezt prioritásként kell kezelnünk, főleg azért, mert számos jótékony hatással bír.

Továbbá, nem kell azért bevinnünk kiegészítőket, „hogy biztosak legyünk a dolgunkban”. Ha fiatalok és egészségesek vagyunk, kiegyensúlyozottan táplálkozunk és elég időt töltünk a napon, nincs szükségünk sem vizsgálatokra, sem kiegészítőkre. Csak akkor kell elbeszélgetnünk az orvossal a D-vitamin bevételi szintjének meghatározása végett, ha a fenti táblázatban jelölt valamelyik célcsoportba tartozunk. 📌

dr. IONEL BRATU, kardiológus szakorvos

Szelektív bibliográfia:

- Holick, Michael F. és mások: „Evaluation, treatment, and prevention of vitamin D deficiency: an endocrine society clinical practice guideline.” *The Journal of Clinical Endocrinology & Metabolism*, 96.7 (2011): 1911–1930.
- Demay, Marie B. és mások: „Vitamin D for the prevention of disease: an endocrine society clinical practice guideline.” *The Journal of Clinical Endocrinology & Metabolism*, 109.8 (2024): 1907–1947.
- Murad, M. Hassan és mások: „New evidence pyramid”, *BMJ Evidence-Based Medicine*, 21.4 (2016): 125–127.

Az Úr Igéjéből

1. OLDD MEG!

Kedves gyermekek! Az alábbiakban két bibliaiszöveg szavait kevertük össze, mindkettő a 119. zsoltárban szerepel. Tegyétek sorrendbe a szavakat, és azonosítsátok a két bibliaverset!

az lelkem én lihegek parancsolataidat után Szájamat ítéleteid vágyódás a te kívánom való mert Elfogyatkozik feltátom miatt a te és szüntelen

2. KI MONDTA?

A. „Engedjétek hozzám jöni a gyermekeket és ne tiltásátok el őket; mert ilyeneké az Istennek országa!”

1. Jézus
2. Mózes
3. Ábrahám

B. „Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád!”

1. Sámuel
2. Éli
3. Józsué

C. „Eli, Eli, lama sabaktáni?” Azaz: „Én Istenem, Én Istenem, miért hagyál el engemet?”

1. A lator a kereszten
2. Jézus
3. Pilátus

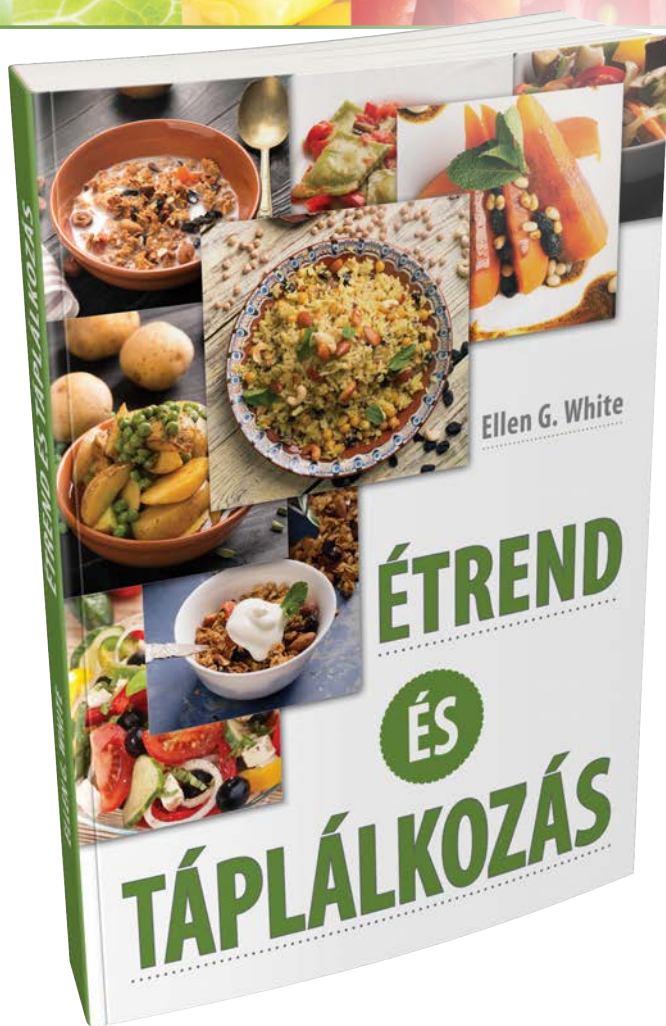
D. „Ne félj, mert most is fiad lesz!”

1. Jákob
2. Isten
3. a bába asszony

E. „Menjetek, térjetekek vissza, ki-ki az ő anyjának házához! Cselekedjétek az Úr irgalmasságot veletek, amiképpen ti cselekedtetek a megholtakkal és én velem!”

1. Ruth
2. Orpa
3. Naomi

A legújabb orvosi kutatások az étrend betegségmegelőzésre és kezelésre gyakorolt hatására összpontosítanak, de jóval azelőtt, hogy a tudósok és az orvosok felfedezték volna a természetes étrend rendkívüli előnyeit, Ellen G. White már beszélt az étrend és az egészség közötti összefüggésről, és tanácsokat adott a helytelen táplálkozás okozta számos betegség leküzdésére és megelőzésére.

Az „Étrend és táplálkozás” c. könyv világos útmutatást ad a táplálék fontosságát illetően, és segít abban, hogy bölcsen válasszuk meg az ételünket. A könyv olyan tanácsokat tartalmaz, amelyek betartása megváltoztatja életünket, és hozzájárul ahhoz, hogy egészséges elmével és erős szervezettel rendelkezünk.